

Türkiye'deki Kamu Yönetimi Çalışmalarının Eğilimi: 1990-2019 Yılları Arasında AİD'de Yayınlanan Makalelerin Bibliyometrik Analizi

Emrah Ayhan¹

Ayşegül Çolak²

Murat Önder³

Türkiye'deki Kamu Yönetimi Çalışmalarının Eğilimi: 1990-2019 Yılları Arasında AİD'de Yayınlanan Makalelerin Bibliyometrik Analizi	Public Administration Scholarship Trends in Turkey: A Bibliometric Analysis of the Articles Published in AİD between 1990 and 2019
Öz <p>Bu çalışmada, "Türkiye'deki kamu yönetimi çalışmalarının genel eğilimi nedir?" sorusunu cevaplamak için öncelikle literatürdeki bibliyometrik çalışmalar incelenmiştir. Daha sonra, örneklem olarak 2007 yılından beri SSCI indeksinde taranan köklü bir dergi olan Amme İdaresi Dergisi'nde (AİD) 1990-2019 yılları arasında yayınlanan 850 makale; "ne" (araştırma temaları), "nasıl" (yöntemler) ve "kim" (yazarlar) soruları bağlamında içerik analiziyle değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler 10'ar yıllık 3 döneme bölünerek bibliyometrik olarak sınıflandırılmıştır. Bibliyometrik göstergelerle farklı dönemler arasındaki ilişki ki-kare yöntemiyle test edilmiştir. Sonuç olarak, Türkiye'deki kamu yönetimi makalelerinin bilimsellik ve alana katkıları açısından mevcut durumunun batılı ülkelere göre yeterli düzeyde olmadığı gözlenmiş ve bulgular ışığında öneriler verilmiştir.</p>	Abstract <p>In this study, firstly, bibliometric studies in literature were evaluated to answer question of "What is general trend of public administration studies in Turkey?". Then, as a sample, 850 articles published between 1990-2019 in the Journal of Public Administration (AID), a well-established journal being indexed in SSCI since 2007, was examined by content analysis in context of "what" (research themes), "how" (methods) and "who" (authors) questions. Obtained data was divided into 3 periods by 10 years and classified bibliometrically. The relationship between bibliometric indicators and different periods was tested by chi-square method. Consequently, it was observed that current situation of public administration articles in Turkey are not in a sufficient level in terms of scientific merit and contributions to field compared to western countries, and recommendations are provided in consideration of obtained findings.</p>
Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Bibliyometrik Analiz, Metodoloji, Amme İdaresi Dergisi, İçerik Analizi	Keywords: Public Administration, Bibliometric Analysis, Methodology, Journal of Public Administration, Content Analysis
JEL Kodları: C18, D73, H87	JEL Codes: C18, D73, H87

Araştırma ve Yayın Etiği Beyanı	Bu çalışma bilimsel araştırma ve yayın etiği kurallarına uygun olarak hazırlanmıştır.
Yazarların Makaleye Olan Katkıları	Yazar 1'in makaleye katkısı %30, Yazar 2'nin makaleye katkısı %30, Yazar 3'ün makaleye katkısı %40'tır.
Çıkar Beyanı	Yazarlar açısından ya da üçüncü taraflar açısından çalışmadan kaynaklı çıkar çatışması bulunmamaktadır.

¹ Dr. Öğr. Üyesi., Anadolu Üniversitesi, İktisat Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, emrahayhan@hotmail.de

² Arş. Gör., National Taipei Üniversitesi, Kentsel Yönetişim Bölümü, colak.aysegul17@gmail.com

³ Prof. Dr., Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, monder@ybu.edu.tr

1. Giriş

Kamu yönetimi disiplini; siyaset bilimi, işletme, sosyoloji ve hukuk gibi farklı disiplinlerle iç içe geçmişse de ayrı bir disiplin olarak gelişmeye devam etmektedir. Bu disiplin, pratik uygulamalar ve teorik bilimsel çalışmalar sayesinde gelişmeye devam etmektedir. Bilimsel yayınlar ne kadar yenilikçi, literatüre katkı sunan, alana dair büyük sorular soran, teori geliştiren, uygulayıcılara ihtiyaç duyulan politikaları öneren, nitel ve nicel araştırma ve analiz yöntemlerini kullanan, sistematik ve kaliteli çalışmalar olurlarsa kamu yönetimi alanının o kadar çok gelişmesi beklenir. Bu nedenle, bir bilim alanının bir ülkedeki durumunu ortaya koyabilmek için kullanabilecek en yaygın yöntemlerden biri bu alanın veri tabanını oluşturan bilimsel yayınların incelenmesidir. Ancak, Türkiye’de kamu yönetimi araştırmalarının geçmişten günümüze eğilimini gösteren güncel, kamu yönetimi odaklı, geniş dönemi kapsayan bibliyometrik çalışmaların sayısı sınırlıdır. Buna karşın, Türkiye’deki farklı sosyal bilimler alanlarında yayınlanmış bilimsel yayınlara yönelik bazı bibliyometrik çalışmalar yapılmıştır. Bu çalışmalara bakıldığında, kendi alanlardaki bilimsel yayınları; yazar unvanı, yazar sayısı, atıf sayısı, araştırma yöntemi, veri toplama, alana katkıları ve analiz yöntemi gibi çeşitli kriterlere göre inceledikleri görülmektedir (Berkman, 1987; Çelikkaya, 2020; Önder vd., 2019; Polat, 2020; Üsdiken ve Pasadeos, 1992; Yılmazel, 2019). Farklı dönemlerdeki makaleleri bibliyometrik olarak inceleyen araştırmacılar bazı ortak sonuçlara ulaşmışlardır. Buna göre, sosyal bilimler alanındaki çalışmalarda genelde tek yazarlı makale oranının yüksek olması, ikincil verinin daha yaygın şekilde kullanılması, ampirik çalışmalardan ziyade kavram geliştirme ve literatür taramasının tercih edilmesi, nitel ve nicel yöntemlerden yeterince faydalanılmaması gibi sorunları tespit etmişlerdir. Bu nedenle hem sosyal bilimlerin gelişimi hem de mevcut durumun tespit edilip çözüm önerileri sunulabilmesi için bibliyometrik analiz içeren güncel çalışmaların sayısının artırılması önem arz etmektedir.

Bu çalışmada hem literatüre katkı sağlamak hem de güncel çalışmaların eksik olması nedeniyle ortaya çıkan boşluğu doldurmak için Amme İdaresi Dergisi’nde (AİD) 1990-2019 yılları arasında yayınlanan çalışmalar bibliyometrik olarak incelenmektedir. Çünkü, Berkman (1987) AİD’de 1967-1987 arasında yayınlanan çalışmaları incelerken, Önder vd. (2019) ise 1990-2009 yılları arasında yayınlanan makaleleri incelemiştir. Bu araştırma ise AİD’de 30 yıllık bir sürede (1990-2019) yayınlanmış olan makaleleri bibliyometrik olarak inceleyerek Türkiye’deki kamu yönetiminin eğilimini kapsamlı ve güncel bir şekilde ortaya koymayı amaçlamaktadır. Buna yönelik olarak, Türkiye’de kamu yönetimi alanındaki bilimsel makaleler “ne” (araştırma temaları), “nasıl” (yöntemler) ve “kim” (yazarlar) soruları açısından ayrıntılı olarak incelenmiştir. Böylece, bu makalelerin bilimsellik ve kamu yönetimi alanına katkıları açısından zaman içinde nasıl bir eğilim gösterdiklerinin ortaya koyulması amaçlanmaktadır. Bunu gerçekleştirebilmek için, 1968 yılında yayınlanmaya başlayan köklü bir dergi olan, 2007 yılından beri Sosyal Bilimler Atıf İndeksinde (SSCI) taranan tek siyaset bilimi ve kamu yönetimi dergisi olan ve TODAİE’nin kuruluşundan bu yana (hatta kapatılmasından sonra da Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi çatısı altında) akademik çalışmalarla (konferans, dergi, kitap vb.) alanı yönlendiren Amme İdaresi Dergisinde (AİD) 1990-2019 yılları arasında yayımlanan makaleler 10’ar yıllık üç dönem halinde içerik analizi yöntemi ile incelenmiştir. Çünkü dünyada 1990’lı yıllarda kamu yönetimi paradigmasında önemli kırılmalar yaşanmıştır. Bu nedenle, 1990 sonrası dönem incelenerek Türkiye’deki eğilim dünyadaki değişime paralel olarak incelenmiştir. Elde edilen veriler, dört ana başlık altında bibliyometrik olarak analiz edilmiştir: makale yazarının özellikleri, temel araştırma alanları, genel yaklaşımlar ve kullanılan istatistiksel yöntemler. Bu çalışmada, kamu yönetimi

disiplininin araştırma alanı olarak gelişimi, Türkiye’deki sosyal bilimler alanlarında yayınlanan çalışmalara dair önceki bibliyometrik çalışmalara yönelik olarak literatür taraması, çalışmamızın metodolojisi, araştırmanın bulguları ve değerlendirmeleri yer almaktadır. Çalışmanın sonunda ise bibliyometrik analiz sayesinde Türkiye’deki kamu yönetimi makalelerinin zaman içinde gösterdikleri eğilimleri, bilimsellikleri ve alana yaptıkları katkılar ortaya koyularak karar vericilere, yayın kurullarına ve araştırmacılara çeşitli politika önerileri ve tavsiyelerde bulunulmuştur.

1.1. Kamu Yönetimi Disiplininin Gelişimi

Bazı araştırmacılara göre Siyaset Bilimi ile anılan Kamu Yönetimi bir disiplin olarak ortaya çıkışından itibaren kimlik krizi yaşamaktadır (Üstüner, 1992). Bu süreçte, kamu yönetimi alanı siyaset, işletme ve hukuk gibi alanlarla zaman zaman iç içe geçerken zaman zaman bu alanlardan uzaklaşmıştır. Bu da kamu yönetiminin disiplinler arası bir akademik bilim dalı ve uygulama alanı olmasından kaynaklandığı söylenebilir.

Kamu yönetiminin ayrı bir araştırma alanı olarak kabul edilmesinin Wilson’un 1887 yılında yayınladığı “Kamu Yönetiminin İncelenmesi (*The Study of Administration*)” adlı eserinin yayınlanması ile başladığı kabul edilir. Ayrıca, Amerika Birleşik Devletleri’nde (ABD) Frederick Winslow Taylor’un 1911 yılında yayınladığı “Bilimsel Yönetimin İlkeleri” (*The Principles of Scientific Management*), Weber’in 1920 yılında yayınlanan “Bürokrasi Teorisi” (*Bureaucratic Theory*), Fayol’un 1916 yılında yayınlanan “Genel ve Endüstriyel Yönetim” (*General and Industrial Management*) gibi çalışmalar da kamu yönetimi disiplininin gelişimine önemli katkılarda bulunmuştur. Bu dönemde yönetimin evrensel ilkeleri olduğu görüşü pozitivistin de etkisiyle yaygın hale gelmiştir.

Kamu yönetiminin bir disiplin olarak tarihsel gelişimi, Golembiewski’nin (1977: 9-12) yaptığı gibi kamu yönetimi konumlandıkları yere (*locus*) ve kamu yönetiminin odaklandıkları araştırma alanlarına (*focus*) göre ayrışan farklı paradigmalara incelenmesiyle ortaya koyulabilir. 1910-1945 yılları arasında ortaya çıkan bir paradigma ile kamu yönetiminin odak noktası işletme prensiplerine kaymış ve kamu yönetimi siyaset biliminden ciddi bir şekilde ayrılmaya başlamıştır (Ayhan ve Önder, 2017; Henry, 1995: 24-26). Bu dönemde, kamu yönetiminin odak konuları yönetim ilkeleri olduğu için “kamu yönetimi ilkeleri” ortaya çıkmıştır. Örneğin, Gulick ve Urwick’in (1937) organizasyonların işleyişini incelemek ve anlamak için 1937 yılında ortaya attıkları: planlama, organizasyon, kadrolama, yöneltme, koordinasyon, raporlama ve bütçeleme (POSDCORB) ilkeleri en çok bilinen ilkelere dendir. Bu yazarların çalışması, ikinci dünya savaşı öncesindeki kamu yönetimi doktrinlerini sentezleyen en önemli çabalardan birisidir. Bu düşünürlere göre üst yönetimdeki hiyerarşi, merkezi otorite ve güç, verimlilik, kurumsal düzenlemelerdeki farklılıklara bakmadan tüm kuruluşlara uygulanabilen bilimsel keşif ve doğrulamalara duyarlı iyi yönetim ilkeleri bir yönetimde olması gereken özelliklerdir (Özer ve Önen, 2020; Spicer, 1998: 300). 1945-1970 yılları arasında ortaya çıkan farklı bir paradigma, her ne kadar kamu yönetimini yönetim bürokrasisi üzerinde konumlandırırsa da kamu yönetimi, ana disiplin olarak kabul edilen siyaset biliminin bir alt dalı olarak görülmüştür. Yeni kamu yönetimi anlayışı ile demokratik değerlerin kamu yönetimi açısından önemi vurgulanmıştır (Denhardt ve Catlaw, 2014). Bu dönemde, geleneksel kamu yönetimi dönemindeki yönetim ilkeleri H. Simon ve D. Waldo gibi düşünürlere tarafından yoğun bir şekilde eleştirilmiştir. 1960’lı yıllardan sonra etkili olan yeni bir işletmecilik akımı ile birlikte kamu yönetiminin odak noktası işletme tekniklerine çevrilmiş ve kamu yönetimi siyaset biliminden uzaklaştırılarak bu sefer de işletme biliminin bir parçası olarak görülmüştür (Henry, 1995: 34-37). Buna karşın, aynı dönemde Waldo

(1968) gibi araştırmacılar ise kamunun sürekli değişen ihtiyaçlarına karşı kamu kurumlarının ve idarelerinin sorunlarının nasıl çözüme kavuşturulacağına dair uygulamalı bir teori geliştirerek kamu yönetiminin siyaset biliminden ayrılamayacağını belirtmişlerdir. Çünkü onlara göre siyaset ile kamu yönetimi birbiriyle etkileşim içinde bulunan bir bütündür.

Son olarak, 1970'lerden 1990'lara kadar etkili olan bir paradigma, kamu yönetimini konum olarak ayrı bir disiplin şeklinde kabul etmiştir. Diğer taraftan, odak noktası ise devlet, yerel yönetim, yönetici kadro, kurumsal teori ve kamu sektöründeki insan kaynakları yönetimi gibi konulara çevrilmiştir. Böylece, birçok uygulayıcı ve araştırmacı yeni yaklaşım ve teoriler geliştirerek kamu yönetiminin gelişmesine katkı sağlamışlardır. Örneğin, kamu yönetiminin dört çeşit teoriden (betimleyici, normatif, varsayımsal ve araçsal) oluştuğunu belirten Henry (1995: 21-22) ile kamu yönetiminin normatif olduğu ve bu nedenle uygulayıcıların yapması gerekenleri araştırdığını söyleyen Green vd. (1993) gibi araştırmacılar sayesinde kamu yönetimi hem teorik hem de uygulama açısından gelişmeye devam etmiştir.

Tüm bu gelişmelere karşın, 1980'li yıllarda ortaya çıkan farklı yaklaşımların ve bilim dallarının etkisiyle devletin kapsayıcı rolü tartışılmış ve böylece işletme alanının geleneksel kamu yönetimi üzerindeki etkisi daha çok hissedilmeye başlanmıştır (Ayhan ve Önder, 2017). Bu dönemde, geleneksel kamu yönetimindeki verimsizliğe, kaynakların israf edilmesine ve siyasallaşmaya tepki olarak Yeni Kamu İşletmeciliği yaklaşımı doğmuştur. Bu yaklaşım; geleneksel kamu yönetiminin verimlilik, etkililik ve yeterlilik gibi sorunlarına çözüm olarak ortaya çıkmıştır. Bu kapsamda, Osborne ve Gaebler'in 1992 yılında yayımlanan "Yönetimin Yeniden Keşfi (*Reinventing Government*)" kitabı ve kalite odaklılık anlayışı o dönemdeki eğilimi yansıtmaya açısından önemlidir. Yeni kamu işletmeciliğinde özetle, kamu yönetiminin işletme biliminin bir parçası olduğu ve verimlilik açısından özel sektöre yönelik olarak üretilen ve kullanılan yönetim, teknik ve uygulamaların kamu sektörüne de uygulanabileceği varsayılmıştır.

1990'lardan sonra kamu yönetimi; yönetişim yaklaşımı ile siyaset bilimine daha çok yaklaşmıştır. Bu dönemde, ilk olarak Yeni Kamu İşletmeciliği akımına tepki olarak ortaya çıkan Yeni Kamu Hizmeti yaklaşımı ortaya atılmıştır. J. Denhardt ve R. Denhardt (2000) tarafından geliştirilen bu yaklaşım; vatandaşın müşteri olmadığı görüşünü, demokratik süreçleri, müşteri değil vatandaş odaklılığı, hesap verilebilirliği ve kamu yararını ön plana çıkaran bir yönetim anlayışı önermektedir. Bu yaklaşıma göre demokratiklik çok önemlidir ve vatandaş yönetmek yerine vatandaşa hizmet etme anlayışı ön plandadır. Ancak bu yaklaşım uygulamada ve akademik alanda çok rağbet görmemiş ve bunun yerine "yönetişim" yaklaşımı hâkim bir paradigma olarak yerini almıştır. Yönetişim yaklaşımında, önceki gelişmelere ek olarak sorumluluk, hesap verilebilirlik, açıklık, katılım ve kamu-özel-sivil toplum aktörlerinin birlikte yönetmesi gibi ilkeler ön plana çıkmaktadır (Ayhan ve Önder, 2017: 41).

Sonuç olarak, Forrer vd.'nin (2007: 264-266) "Büyüklerinizin Kamu Yönetimi Değil" (*Not Your Father's Public Administration*) adlı çalışmasında belirttiği gibi kamu yönetimi, geçmişteki geleneksel anlayıştan çok daha farklı duruma gelmiştir. Günümüzde, kamu yönetiminin siyaset ya da işletme alanlarının etkisi altında olduğunu iddia edenler olsa da bunlardan hiçbiri yönetmeye dair konuları ele alan kamu yönetiminin varlığını inkâr etmemektedir. Çünkü tarih boyunca her toplumda daima varlığını sürdüren yöneten ve yönetilenler arasındaki ilişkileri ve iyi bir yönetimin nasıl olması gerektiğini esas alan kamu yönetimi araştırma alanı var olmaya devam etmektedir. Günümüzde, siyaset bilimi ve kamu yönetimi alanları ayrı araştırma alanları olarak görülse de ülkemizdeki üniversitelerde lisans ve lisansüstü bölümlerde bu iki alan

“Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi” olarak tek bölüm altında öğretilmekte ve bu iki araştırma alanı, varlıklarını bir arada sürdürmeye devam etmektedirler.

1.2. Bilim, Metodoloji ve Bilimsel Araştırma

İçinde yaşadığımız bilgi toplumunda değişen talep ve ihtiyaçları karşılayacak, kamusal ürün, hizmet ve politikaları uygulayacak iyi bir yönetim anlayışı gerekmektedir (Önder, 2017: 773). Bu nedenle, yönetime dair konuları inceleyen kamu yönetimi alanındaki araştırmaların uygulayıcılara yönelik yeni teorik ve pratik bilgi üretmeleri önemini hiçbir dönem kaybetmemektedir. Ancak, bu alanlardaki kaliteli bilimsel araştırmaların eksik olması bilgi, teori ve uygulama konularındaki gelişmeye ve kamu yönetimi alanındaki mevcut sorunların daha iyi anlaşılmasına engel olmaktadır (Adams ve White, 1994). Bu alanların gelişimi sayesinde çağdaş toplumlardaki siyasete ve yönetmeye dair meselelerin hem teorik hem de uygulama düzeyinde daha iyi anlaşılması ve çözülmesi olasıdır.

Peki, bir araştırma alanını bilim yapan şey nedir? Nasıl fizik alanını bilim yapan şey, fizikçilerin büyük soruları teorik ve uygulamalı olarak araştırmalarına bağlıysa (Behn, 1995), kamu yönetimi alanını da bilim yapan şey budur. Özellikle ABD gibi batılı ülkelerde, 20. yüzyıldan itibaren kamu yönetimi alanındaki araştırmacılar da kendi alanlarındaki büyük sorulara odaklanarak teorik ve artan bir şekilde uygulamalı çalışmalar yapmaktadırlar. Ancak büyük soruları cevaplayabilmek için araştırmacıların takip etmesi gereken belli aşamalar gereklidir. Bilgi üretmeyi hedefleyen bir araştırmacının sırasıyla; ontolojik olarak bilginin varlığının doğasını, epistemolojik açıdan bu bilgiyi nasıl bildiğini, bu bilgiyi hangi yöntemlerle elde edeceğini ve nasıl analiz edeceğini anlaması gerekmektedir (Neuman, 2014: 91-94). Bu bağlamda, Houston ve Develan’a (1990: 674) göre herhangi bir disiplinde anlamlı ve birikerek gelişen bilgi üretebilmek için teorileri uygulamalı olarak test edebilecek ve geliştirebilecek araştırma metodolojisine ihtiyaç duyulmaktadır.

Metodoloji; araştırma sürecinin aşamaları, konu belirleme, araştırma problemi ve sorusu seçme, önceki teorilerin analizine yönelik literatür taraması ve bunlara dayanarak hipotez oluşturma, araştırmanın sınırlılıklarını, desenini ve yöntemini belirleme, veri toplama yöntemi belirleme, evren ve örneklem seçme, toplanan verilerin analizi, elde edilen bulguların açıklanması ve yorumlanması gibi temel süreçleri kapsamaktadır (Kumar, 2005: 19; Neuman, 2014; Öngel, 1983: 7-48; Zikmund, 1999: 42). Bu nedenle birçok araştırmacıya göre uygun bir metodolojiye sahip olmayan araştırmalar birikerek artan teori gelişimine yeterince katkı sağlamamaktadır (Houston ve Delevan, 1990; Perry ve Kraemer, 1986). Diğer bir ifadeyle, araştırmacı önceki teorilerden faydalanmadan ve teorik varsayımları uygun metodoloji ile test etmeden teorik ve ampirik bilgi üretimine katkı sağlayamaz. Callahan’ın (2001) da belirttiği gibi farklı sorgulama düzeylerinde çeşitli analitik araçlar kullanılarak yapılan teorik ve ampirik araştırmalar, kamu yönetimi araştırma alanını da geliştirme potansiyeline sahiptirler.

1.3. Türkiye’de Sosyal Bilimler ve Kamu Yönetimi Alanlarındaki Bibliyometrik Çalışmalar

Bu çalışmadaki bulgularla karşılaştırabilmek açısından kamu yönetimi alanını da kapsayan Türkiye’deki farklı sosyal bilimler dergilerine yönelik yapılan literatürdeki bibliyometrik araştırmalar bu kısımda özet olarak anlatılmıştır. Berkman (1987), AİD’de 1968-1987 yılları arasında 20 ciltte yayınlanan 503 makaleyi; konu, kullanılan veri türü, konuların yönetim düzeyleri ve yazar özellikleri açısından incelemiştir. Araştırmanın bulgularına göre makalelerin %35’i yönetimin yasal ve yapısal yönlerine yönelik olduğu için Türk kamu yönetiminde genel olarak yasal ve biçimsel bir yaklaşım olduğu söylenebilir. Bu nedenle, olgular “olması gerektiği

gibi” ele alındığı için bu olguların “olduğu gibi” incelenmesi konusu eksik kalmıştır. Buna ek olarak, en çok yazılan ikinci konu olan örgüt kuramıyla ilgili olan makalelerde, yeni kavram ve model geliştirmek yerine diğer ülkelerdeki örneklerin aktarılması daha fazla tercih edilen bir yöntem olmuştur. Ayrıca, AİD’deki makalelerde metodoloji bakımından ayrıntılı ve odaklanmış çalışmalar eksik, birincil veri kullanan makale sayısı düşük (%10) ve tek yazarlı makale sayısı (%94) yüksektir. Özetle; yönetime yönelik genel çalışmalara odaklanıldığı, literatürün derlenip yorumlanmasının tercih edildiği, ortak yazarlı çalışmaların eksik olduğu ve çoğunlukla Amerikan literatüründeki kavramların ve modellerin doğrudan aktarıldığı söylenebilir (Berkman, 1987:41-42).

Benzer bir şekilde, Önder ve Brower (2013) aynı dergide 1990-2009 yılları arasında yayınlanan makaleleri bibliyometrik olarak inceleyerek: makalelerin genel olarak uygulayıcılardan ziyade akademisyenler tarafından yazıldığı; çoğunlukla kavram geliştirme ve literatür taraması şeklinde yapıldığı için genelde teori test etmek yerine teori geliştirmeye odaklanıldığı; araştırma tasarımı, nitel ve nicel yöntemlerden yeterince yararlanılmadığı; kamu yönetimi bölümlerinde genel olarak hukuk ve siyaset bilimi derslerinin ağırlıklı olduğu gibi önemli bulgulara ulaşmışlardır. Bu çalışmalar 2009 yılına kadar olan dönemi kapsadıkları için o günden bugüne AİD’deki makalelerde nasıl bir değişim ve eğilim yaşandığının ortaya koyulması literatür açısından önem arz etmektedir. Bu nedenle literatürdeki bu boşluğun bu çalışma ile ortadan kaldırılması hedeflenmektedir.

Yılmazel (2019), Türkiye’nin en eski İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi (İİBF) dergilerinden olan Anadolu Üniversitesi İİBF dergisinde 1965-2004 yılları arasında yayınlanan 969 makalenin bibliyometrik analizini yapmıştır. Bu makaleler; yıl bazında yayın sayısı, yazar sayısı, yazarların çalıştıkları kurumlara göre makalelerin dağılımı, yazarların unvanlarına göre makale dağılımı, ortalama makale sayfa sayısı, anahtar kelimelerin dağılımı, ortalama kaynakça sayısı gibi kriterlere göre incelenmiştir. Örneğin, yazar unvanlarına göre en fazla yayının doçentler tarafından yapıldığı (257 adet), bunu doktor öğretim üyesi (243) ve profesör (195) unvanlarının takip ettiği görülmüştür. Ayrıca tek yazarlı makale sayısının 890 olup iki yazarlı makale sayısının 63 olduğu; ortalama atıf sayısının 19 olup ortalama sayfa sayısının 18 olduğu; anahtar kelimelerde en çok Türkiye (201), muhasebe (101), yönetim (74), organizasyon (69) ve ticaret hukuku (59) bulunduğu gibi bulgular elde edilmiştir.

Üsdiken ve Pasadeos’a (1992) göre bir bilim dalının gösterdiği gelişme ve özelliklerinin araştırılabilmesi için atıf analizi yöntemi etkili bir yöntemdir. Bu nedenle, bu yazarlar Türkiye’deki dört yönetim dergisinde 1975-1989 yılları arasında yayınlanan yönetimle ilgili 237 makalede kullanılan kaynakları analiz ederek son 15 yıl içindeki atıf alan ve atıf yapan metinler arasındaki ilişkileri ortaya koymuşlardır. Yazarların incelediği dergiler; AİD, Eskişehir Anadolu Üniversitesi İİBF Dergisi, İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi Dergisi ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) Gelişme Dergisi’dir. Makalelerde yer alan toplam 3.588 atıf dört değişkene göre analiz edilmiştir: atıf yoğunluğu, kaynak türü, atıf yaşı ve atıf yapılan kaynağın dilidir. Örneğin, 15 yıllık dönem içerisinde atıf yoğunluğunun aynı kaldığı, kaynak türü olarak en çok kitapların tercih edildiği, eski tarihli kaynaklara atıf yapmanın daha yüksek olduğu ve Türkçe dilindeki kaynaklara daha çok atıf yapıldığı tespit edilmiştir.

Çelikkaya (2020), DergiPark veri tabanında yer alan 40 farklı üniversitenin İİBF dergilerinde 1977-2018 yılları arasında yayınlanan “bölgesel kalkınma” konulu 103 makaleyi bibliyometrik analiz yöntemiyle araştırarak bölgesel kalkınma kavramının süreç içinde yaşadığı dönüşümü yansıtmayı hedeflemiştir. Bunun için makaleler; yazar sayıları, yazarların kurumları, yazar

unvanları, dergiler, anahtar kelimeler, kaynak sayıları, yayın dili ve çalışmanın türü gibi özelliklere göre incelenmiştir. Örneğin, 2002 yılından sonra görgül (deney ve gözlemlerle edinilen ampirik bilgiye dayalı) çalışmaların ciddi bir artış göstererek kavramsal çalışmaları geçtiği, makalelerin %70'inin doktor öğretim üyesi ve Araştırma Görevlisi tarafından hazırlandığı, makalelerin en çok atfı 2007-2012 yılları arasında aldığı görülmüştür.

Polat (2020), Gelişmekte Olan Kaynaklar Atfı İndeksi (*ESCI-Emerging Sources Citation Index*) kapsamında taranan, sosyo-ekonomik konularda (kamu ekonomisi, kamu maliyesi, siyasal ekonomi, işletme, iktisat, sosyoloji ve tarih vb.) yayın yapan Sosyoekonomi dergisinde 2005-2019 yılları arasında yayınlanan 481 makaleyi bibliyometrik olarak makale dili, yazar ve kurum, konu ve atfı açısından incelemiştir. Buna göre makale dili olarak İngilizcenin daha fazla tercih edildiği, ampirik çalışmaların teorik çalışmalara göre daha fazla olduğu, son yıllarda dergideki makalelere yapılan atfı miktarının arttığı ve üniversite dışından araştırmacıların da dergiye katkı sunduğu gözlenmiştir.

Al vd. (2010), SSCİ'de taranan *bilig* dergisinde 2008-2010 yılları arasında yayınlanan 100 makaleyi bibliyometrik olarak yazarların kurumları, yazar sayısı, atfı yapılan kaynak türü ve kaynakçaya göre literatürün yaşlanma hızı gibi hususlar açısından incelemiştir. Buna göre dergiye en çok katkı yapan akademisyenler Gazi, Hacettepe ve Başkent üniversiteleri gibi Ankara üniversitelerine mensupturlar. En çok atfı yapılan kaynak türü %65 düzeyinde kitap olarak bulunurken atfı yapılan yayınların yarısının son 16 yıl içinde yayınlandığı görülmüştür. Önceki yıllarda, derginin yayın dilinin Türkçe olması nedeniyle yabancı akademisyenlerin atfı yapma imkânları olmadığı için genelde yerli akademisyenler atfı yapmıştır. Ortak yazarlı makalelerin oranı düşüktür. Yazarlara göre *bilig*'te yayın yapan ve atfı alan araştırmacılara teşvik amaçlı ödül verilebilir. Dahası, Türkiye dışında çalışan ancak kaliteli dergilerde yayın yapabilen Türk araştırmacıların *bilig*'te yayın yapmalarının teşvik edilmesi ve İngilizce dilindeki yayınların desteklenmesiyle derginin uluslararası etkisi artırılabilir. Ancak, *bilig* dergisi zaten yakın zamanda İngilizce çalışmaları da kabul etmeye başlamıştır.

1.4. Dünyadaki Kamu Yönetimi ve İlgili Alanları İçeren Dergilerin Genel Durumu

Türkiye'deki bibliyometrik çalışmaların yanı sıra dünyanın farklı bölgelerindeki benzer dergilerin durumlarının da incelenmesiyle ülkemizdeki ve dünyadaki genel eğilim karşılaştırmalı olarak ortaya koyulabilir. Bu nedenle bu bölümde, yurtdışındaki özellikle kamu yönetimi alanında yayın yapan dergilere yönelik yapılan bibliyometrik çalışmalar incelenmiştir.

Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ve Avrupa

Houston ve Delevan (1990), daha önce başka bir çalışmada araştırılan Public Administration Review (PAR) dergisini hariç tutarak Amerika'da kamu yönetimi alanında yayın yapan Administration & Society (A&S), Public Administration Quarterly (PAQ), International Journal of Public Administration (IJPA), Public Budgeting and Finance (PBF), Review of Public Personnel Administration (ROPPA) ve Policy Studies Review (PSR) dergilerinde 1984-1988 yılları arasında yayınlanan 218 makaleyi; yazarların özellikleri, mali destek durumları, temel amaçları ve ampirik metodoloji kullanma durumlarına göre analiz etmişlerdir. Araştırma kapsamında; makalelerin genel olarak tek yazarlı olduğu, yazarların çoğunlukla akademisyen olduğu, makalelerin çoğunun diğer alanlardaki makalelere göre çok daha az mali destek aldığı, genelde kavramsal gelişmeye odaklandığı, ampirik çalışmaların az olduğu ve mali destek alan makale oranının çok düşük olduğu gibi sonuçlara ulaşılmıştır. Ayrıca, ampirik olan 61 makalede ise gelişmiş nicel analiz yöntemleri ve modellerden ziyade farklı değişkenler arasındaki ilişkiyi ölçen

basit nitel yöntem ve modellerin kullanıldığı tespit edilmiştir. Houston ve Delevan (1990: 678) kamu yönetimi araştırmalarının genel olarak kavramsal gelişme ve literatür taraması odaklı olmaları ve nicel yöntemlerden kaçınmaları nedeniyle teori geliştirme konusunda da yetersiz kaldıkları sonucuna ulaşmışlardır.

Wright vd. (2004), Amerika'da 1996, 1997 ve 1998 yıllarında yayınlanan 6 farklı kamu yönetimi dergisindeki (Administration & Society, American Review of Public Administration, The Journal of Public Administration Research and Theory, PAR, Public Productivity & Management Review, Review of Public Personnel Administration) rastgele seçilen 10'ar tane toplam 143 nicel makaleyi veri analizi ve veri toplama açısından incelemiştir. Araştırmanın bulgularına göre makalelerde en çok tercih edilen veri toplama yöntemi %66,3 ile anket araştırmaları olurken en az ise gözlem (%3,4) ve laboratuvar deneyleri (%0,1) tercih edilmiştir. Makalelerin %4'ünde ise herhangi bir yöntem belirtilmemiştir. Ayrıca, makalelerin %14,1'inde veriler mevcut çalışmaya özgü elde edilirken, %5'inde önceki çalışmalardaki verilerden, %21,1'inde arşiv taramasından ve ikincil verilerden elde edilmiştir. Geriye kalan %59,7'sinde ise verilerin kaynağı açıklanmamıştır. Yani, çoğu makalede yeni veri oluşturmak yerine mevcut verilerden faydalanılmıştır. Makalelerin %78,9'unda ölçümler hedef değışkene yönelik yapılmış ve %73,2'sinde bu ölçümlerin tanımları verilmiştir. Makalelerin sadece küçük bir kısmında verilerin güvenilirliği (%7,5) ve geçerliliği (%3,6) test edilmiştir. Wright vd.'ye (2004: 759) göre bu durum bu ölçümlerin güvenilirliklerine ve geçerliklerine dair sorun teşkil etmektedir. Araştırmacıların makalelerinde bu ölçümleri açıklamamalarının ilk nedeni bu ölçümlerin hayati öneme sahip olmadığını düşünmeleri olabilir. İkincisi, bu araştırmacılar istatistiksel yöntemleri çok iyi bilmedikleri için güvenilirlik ve geçerlilik testleri yapamamış olabilirler. Son ihtimal, bu araştırmacılar kasıtlı olarak ölçümlerini rapor etmeyebilirler. Bu durum, kamu yönetimi alanındaki araştırmaların yöntem ve verilerinin güvenilirliklerinin azalmasına neden olabilir.

Sevinç ve Zeren (2015) Sosyal Bilimler Atıf İndeksi (SSCI-Social Sciences Citation Index) kapsamındaki ABD, İngiltere ve Hollanda'daki dergilerin kamu yönetimi alanına katkıları üzerine değerlendirmelerde bulunmuşlardır. Bunun için yazarlar 2013 yılı Dergi Atıf Raporu'na (JCR-Journal Citation Reports) göre 5 yıllık etki faktörü en yüksek olan ABD ve Avrupa'daki 10 kamu yönetimi dergisini etki faktörü, baskı sayısı, makale sayısı, yazar sayısı ve konu dağılımları açısından incelemişlerdir. Buna göre, bu dergilerin baskı, makale ve yazar sayıları gibi değerlerinin kamu yönetimi alanına sunulan katkı ile ilgili olmadıkları görülmüştür. Bunun yerine etki faktörünün önemli bir göstergesi olarak dergilerdeki makalelere yapılan atıfların, konuların çeşitliliğinin ve elektronik yayıncılığın artmasının kamu yönetimi alanına daha fazla katkı sunduğu belirlenmiştir.

Rusya Federasyonu

Sanina vd. (2016), Rusya'daki 8 kamu yönetimi dergisinde 2010-2014 yılları arasında yayınlanmış 3.190 makaleyi konu, yazar ve metodoloji kullanımı açısından incelemişlerdir. Yazarlar, makalelerdeki konuları 19 başlık altında toplayıp makalelerin %30'unda psikoloji, felsefe, ticari yönetim ve edebiyat gibi kamu yönetimi ile doğrudan ilişkili olmayan alanlarla ilgili konuların çalışıldığını, %11,4'ünde sosyal alandaki idare ve %10,9'unda bölgesel ve yerel idarelerin çalışıldığını bulmuşlardır. Buna ek olarak, makalelerin yazarları; öğrenci, akademisyen, bilimsel bir kurumda çalışan araştırmacı/uzman, kamu çalışanı, devlet memuru, ticari sektör çalışanı ve diğer olarak sınıflandırılmıştır. Bunun sonucunda makale yazarlarının büyük çoğunluğunun akademisyenler olduğu ve uygulayıcılar tarafından yazılan makalelerin yıllara göre azalma eğilimi gösterdiği gözlenmiştir. Metodoloji kullanımı ile ilgili olarak,

makalelerin %85,4'ünün teorik temelden yoksun olduğu ve nitel yöntemlerin nicel yöntemlere göre daha fazla tercih edildiği sonucuna varmışlardır.

Güney Kore

Moon vd. (2013), Kore'deki 3 kamu yönetimi dergisinde 1999-2009 yılları arasında yayınlanmış 1.667 makaleyi; araştırma konusu, araştırma metodolojisi ve yazar özellikleri bakımından incelemiştir. Konularına göre makaleler 18 başlık altında toplanmış olup makalelere en çok hâkim olan kamu yönetimi konularının yönetim reformu (%11,3), yönetişim (%11,2) ve performans yönetimi (%9,9) olduğu sonucuna varılmıştır. Ayrıca, makale yazarları; akademisyen, araştırmacı, uygulayıcı, mezun öğrenci, öğretim görevlisi ve diğer olarak sınıflandırılmıştır. Buna göre makalelere katkıda bulunan yazarların %61,1'inin akademisyen, %19,9'unun üniversite dışındaki çeşitli kurumlarda çalışan araştırmacılar, %7'sinin uygulayıcılar ve %3'ünün öğretim görevlileri olduğu bulunmuştur. Buna ek olarak, 1.677 makalenin 1.289'unun (%76,9) nicel ya da nitel verilere dayanan ampirik çalışmalar olduğu, geriye kalan 388 makalenin ise deneme tarzı yazılmış eserler olduğu belirtilmiştir. Son olarak, nicel çalışmaların büyük çoğunluğunun (%42) regresyon analizi ile yürütüldüğü ancak sosyal ağ analizi (%2,6) ve faktör analizinin (%3,8) kısmen kullanıldığı görülmüştür.

Tayvan

Hung vd. (2012), Tayvan'daki 5 kamu yönetimi dergisinde 1996-2007 yılları arasında yayınlanmış 192 makaleyi; araştırma konusu, metodoloji kullanımı ve yazarın genel özellikleri bakımından incelemiştir. Araştırma bulgularına göre makale yazarlarının %91,7'sinin devlet ya da vakıf üniversitelerinde görev yapan akademisyenler ve %6,7'sinin araştırma enstitülerinde ya da devlet kurumlarında çalışan uygulayıcılar olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, makalelerin %12,6'sının profesörler, %24'ünün doçentler, %25,6'sının doktor öğretim üyeleri ve %27'sinin ise öğrenciler ya da kamu yönetimi bölümlerinden yeni mezun olanlar tarafından yazıldığı görülmüştür. Bununla birlikte, Tayvan'daki kamu yönetimi makalelerinde en çok işlenen konuların kamu maliyesi (%18,3), çevre, enerji, sürdürülebilir kalkınma (%16,8), ekonomik ve endüstriyel politika (%15) ve personel yönetimi (%12,5) olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Araştırma metodolojisi ile ilgili olarak, makalelerin %21,4'ünün nicel, %72'sinin nitel çalışma olduğu, geriye kalan çalışmaların %6,8'inin ise nitel-nicel karışık, deneysel yöntemler veya oyun teorisi olduğu ortaya koyulmuştur. Son olarak, nitel çalışmaların %66,5'inin literatür taraması, %17,1'inin örnek olay incelemesi, %8,2'sinin derinlemesine mülakat, %3,8'inin katılımcıların gözlenmesi ve %1,9'unun içerik analizi olduğu belirlenmiştir.

Güney Afrika

Cameron (2013), Güney Afrika'daki kamu yönetimi alanına ait akademik çalışmaların eğilimlerini ve metodolojik açıdan durumlarını belirlemek için 1994-2006 yılları arasında Journal of Public Administration (JOPA) ve Administratio Publica'da (AP) yayınlanan 383 makale ile 1994-2007 yıllarına ait 116 doktora tezini incelemiştir. Buna göre, makale ve tezlerin büyük çoğunluğunun betimleyici olduğu, nicel araştırma yöntemlerinin düşük düzeyde kaldığı, teori üreten çalışmaların az olduğu, genelde uygulayıcıların sorunlarını çözmeye yönelik kümülatif ve anlamlı bilgi tabanı gelişimine imkân vermeyen temel araştırma gerekliliklerinden yoksun düşük kaliteli çalışmalar yapıldığı gibi sonuçlara ulaşılmıştır.

2. Araştırmanın Metodolojisi

Bu çalışmada, 1968 yılında kurulan köklü bir dergi olan, 2007 yılından beri SSCI’de taranan tek siyaset bilimi ve kamu yönetimi dergisi olan ve TODAİE’nin kuruluşundan bu yana ve kapandıktan sonra bile Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi bünyesinde yayın hayatına devam ederek akademik çalışmalarla (konferans, dergi, kitap vb.) alanı yönlendiren AİD dergisinin bibliyometrik analizi yapılmıştır. Araştırmanın metodolojisinin açıklandığı bu başlıkta araştırmanın temel araştırma sorusu ve alt sorular, veri toplama, işlemselleştirme ve kodlama, istatistiksel yöntemler ve analiz birimi açıklanmaktadır.

2.1. Araştırma Soruları

Bu çalışmada, “Türkiye’deki kamu yönetimi çalışmalarının genel eğilimi nedir?” temel araştırma sorusuna cevap aramaktadır. Bu kapsamda temel araştırma sorusunu destekleyecek ilgili alt sorular şu şekilde sıralanabilir:

1. “AİD’de kimler yayın yapmaktadır? Akademisyenler mi, uygulayıcılar mı?”,
2. “Makalelerin temel araştırma konuları nelerdir?”,
3. “Makalelerin genel yaklaşımları nelerdir? Makalelerin amaçları yasa özeti ve yorum mu, literatür taraması mı yoksa ampirik çalışma mı yapmaktır?”,
4. “Makalelerde temel araştırma yöntemi, araştırma tasarımı ve kuram geliştirme var mıdır?”,
5. “Makalelerde ne tür istatistiksel yöntemler kullanılmaktadır?”,
6. “Araştırma mali destek almış mıdır?”, “Makaleler ne tür verilere ve analiz birimine sahiptirler?”

2.2. Veri toplama ve İstatistiksel Yöntemler

Bu çalışma için birincil veriler, 2007 yılından itibaren Sosyal Bilimler Atıf İndeksi (SSCI) tarafından taranan Türkiye’deki tek siyaset bilimi ve kamu yönetimi dergisi olan ve 1968 yılından beri faaliyet gösteren Amme İdaresi Dergisi’nde (AİD) yayınlanan makalelerin içerik analizi ile incelenmesi sonucunda elde edilmiştir. 1990 ile 2019 yılları arasındaki 30 yıllık süre içerisinde bu dergide yayınlamış olan yaklaşık 850 makalenin içeriği 10’ar yıllık üç dönem halinde gözden geçirilmiştir.

İnceleme yazıları ve kitap değerlendirmeleri çalışmaya dâhil edilmemiştir. Elde edilen veriler bibliyometrik analiz yöntemi ile incelenerek Türkiye’deki kamu yönetimi makalelerinin zaman içinde gösterdikleri eğilim, bu makalelerin bilimsellikleri ve alana yaptıkları katkılar ortaya koyulmaya çalışılmıştır. “Bibliyometrik” yöntem terimi matematiksel ve istatistiksel yöntemlerin kitaplar ve diğer iletişim ortamlarına uygulanması olarak tanımlanmaktadır (Pritchard, 1969: 348). Ayrıca, ULAKBİM tarafından bu yöntem belirli bir alanda belirli bir dönemde ve belirli bir bölgede kişiler ya da kurumlar tarafından üretilmiş yayınların ve bu yayınlar arasındaki ilişkilerin sayısal olarak analizi olarak tanımlanmıştır.⁴ Bibliyometrik yöntemler ile araştırmacı bilimsel alanda yaşanan evrim ile ilgili mikro odaktan makro odağa doğru yönelir (Demir ve Erigüç, 2018) ve alanındaki değişme ve gelişmeleri daha geniş bir bakış açısıyla inceleyebilir.

Yapılan analizler sonucunda elde edilen bibliyometrik göstergelerin zaman içinde değişiklik gösterip göstermedikleri ise çapraz tablo (*ki-kare testi*) istatistiksel tekniği kullanılarak

⁴ ULAKBİM resmî sitesindeki bibliyometrik analize dair bilgiler için: <https://cabim.ulakbim.gov.tr/bibliyometrik-analiz/bibliyometrik-analiz-sikca-sorulan-sorular/> (18.10.2020)

incelenmiştir. Bunun için makalelere ait bu göstergeler SPSS programında kodlanarak istatistiksel analizler yapılmıştır. Kodlanan veriler ise şu kategorilere göre gruplandırılmıştır: yazar özellikleri (yazar sayısı, mensubiyet, akademik derece vb.), araştırma alanları, genel yaklaşımları (kullanılan araştırma yöntemleri, kuram geliştirme durumu vb.) ve istatistiksel yöntemler (basit ve gelişmiş istatistiksel yöntemler, veri türleri, analiz birimleri vb.). Bu gruplar oluşturulurken, bu çalışmaya benzer çalışmalar yapan Stallings ve Ferris (1988: 225), Houston ve Delevan (1990: 676), Üsdiken ve Pasadeos (1992) ve Berkman (1987) gibi araştırmacıların yaklaşımlarından ve kullandıkları ölçeklerden faydalanılmıştır. Daha sonra her bir kategori 1990 ile 2019 yılları arasındaki 30 yıllık süreyi kapsayacak şekilde hem yıllar itibarıyla hem de 10'ar yıllık dönemler halinde tabloya dökülmüştür. Yapılan istatistiksel hesaplamalar neticesinde elde edilen bulgular literatürdeki önceki benzer araştırmalarla karşılaştırılıp Türkiye'deki kamu yönetimi makalelerinin yıllara göre eğilimleri araştırılmıştır. Böylece, bu makalelerin bilimsellikleri ve alana katkıları ortaya koyulmuştur.

3. Bulgular ve Değerlendirme

Türkiye'deki kamu yönetimi araştırmalarını en üst düzeyde temsil eden, köklü bir kamu yönetimi dergisi olup SSCİ'de taranan tek kamu yönetimi dergisi olan AİD'de yayımlanan makalelerin son 30 yıllık gelişmelerinin değerlendirildiği bu çalışmanın temel bulguları; yazar özellikleri, temel araştırma alanları, istatistiksel yöntemler, genel yaklaşımlar başlıkları altında tartışılmıştır.

3.1. AİD'deki Makalelerin Yazarlarının Özellikleri

AİD'de yayınlanan makalelerin yazar özelliklerini anlamak için "AİD'de kimler yayın yapmaktadır? Akademisyenler mi, uygulayıcılar mı?" ve "Araştırma mali destek almış mıdır?" soruları incelenmiştir. Bu sayede, makalelerin yazar sayıları, yazarların mensubiyeti (uygulayıcı, akademisyen vb.), yazarların akademik dereceleri ve makalelerin ne düzeyde mali destek verilen projelerden üretildiği değerlendirilmiştir. Bir makalede çok yazar olması, farklı uzmanlık alanlarından gelen kişilerin birlikte çalışmalarına ve akademik değeri yüksek çalışmaların ortaya çıkmasına ve disiplinler arası etkileşimin geliştirilmesine katkı sağlayacaktır (Önder ve Brower, 2013). Çünkü iş birliğine dayalı araştırmalar, "uzman bilginin etkin kullanımı, kaliteli metodolojik derinlik ve çeşitlilik" gibi avantajlar elde edilmesini sağlar (Houston ve Delevan, 1990).

Tablo 1: AİD'deki Makalelerin Yazar Sayıları

Yazar Sayısı	1990-1999		2000-2009		2010-2019	
	Makale Sayısı	Oran (%)	Makale Sayısı	Oran (%)	Makale Sayısı	Oran (%)
1	287	90,3	220	77,7	153	61,2
2	28	8,8	53	18,7	75	30,0
3	3	0,9	10	3,6	22	8,8
Toplam	318	100,0	283	100,0	250	100,0

N:851, ki-kare (*chi square*): 70,922 (p: 0,000)

Yazar sayıları ile 10'ar yıllık dönemler arasındaki ilişki *ki-kare bağımsızlık testi* ile incelenmiştir. Yapılan test sonucuna göre farklı yazar sayıları ile farklı dönemleri arasında anlamlı ilişki olduğu ve yıllara göre arttığı belirlenmiştir. Tablo 1'deki verilere göre makalelerin sırasıyla en fazla 1 yazarlı, 2 yazarlı, 3 ve üzeri yazarlı olduğu görülmektedir. Örneğin, AİD'de 1990-1999 yılları arasında yayınlanmış makalelerin sadece %10'unun iki ya da daha fazla araştırmacının ortak çabasıyla oluşturulmuş makaleler olduğu gözlenmiştir. İkinci ve üçüncü 10 yıllık dönemde ise ortak yazarlı makale oranı sırasıyla %22,3'e ve %38,8'e yükselmiştir. Özellikle son yıllarda ortak yazarlı makalelerin artma eğilimi göstermiştir. Diğer bir ifadeyle, yıllara göre

farklı araştırmacılar arasındaki tecrübe paylaşımının ve takım çalışmasının arttığı söylenebilir. Çünkü, siyaset bilimi ve kamu yönetimi ile ilgili problemler bilim insanların tek başlarına çözemeyecekleri kadar karmaşık hale gelmiş (Köylü ve Önder, 2017), büyük ölçekli, uzun vadeli ve çok uluslu bilimsel projeler yaygınlık kazanmış, iş birliği hükümetler ya da diğer kuruluşlar tarafından gereklilik haline getirilmiştir (Fisher vd., 1998). Ortak yazarlı makale sayısının artmasına rağmen tek yazarlı makalelerin Türkiye’deki kamu yönetimi çalışmalarındaki yaygın yazarlık biçimi olduğu söylenebilir. Çünkü benzer bir şekilde, Al vd. (2010) yaptıkları araştırmada 2008-2010 yılları arasında SSCI’li *bilig* dergisinde yayınlanan 100 makalenin çoğunlukla tek yazarlı olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Ancak, Polat vd. (2013) yaptıkları araştırmada Atatürk Üniversitesi İİBF dergisinde 2005-2012 yılları arasında yayınlanan 434 makalenin %62,2’sinin ortak yazarlı çalışmalar olduğunu belirlemişlerdir. Diğer taraftan, ABD’deki kamu yönetimi çalışmalarında hem akademisyenler arası hem de disiplinler arası iş birliğinin yaygın olduğu ve yazar sayısında sınırlama yapılmadığı, 4 ve üzeri yazar sayılarında da önemli artışlar görülmektedir (Önder ve Nyadera, 2021). Türkiye’deki mevcut durumun ABD ile benzer bir artış eğilimi gösterdiği ancak yeterli olmadığı görülmektedir.

ABD’de 1990’lı yıllara kadar tek yazarlı sayısının da fazla olduğu ancak zamanla bu oranin ciddi bir şekilde azaldığı görülmüştür. Örneğin, bu yıllara kadar Amerika’daki tek yazarlı kamu yönetimi makalelerinin oranı PAR dergisi dışındaki 6 dergideki 218 makale arasında %65 olarak bulunmuştur (Houston ve Delevan, 1990: 675). Benzer bir şekilde, Forrester (1996) ise 1989-1993 yılları arasında yayın yapan 26 kamu yönetimi dergisini incelemiş ve bu dergilerde yayınlanan makalelerin %60’ının tek yazarlı olduğunu göstermiştir. Ancak, Journal of Policy Analysis and Management dergisinde 1980-1985 yılları arasında yayınlanmış ortak yazarlı makale oranının %34 olduğu fakat 2007-2010 arasında bu oranin %68’e çıktığı görülmüştür (Adams vd., 2014).

Bu araştırmada, bibliyometrik analiz için makale yazarlarının mensubiyetleri dört şekilde sınıflandırılmıştır. Yazar bir üniversitede görevliyse “Akademisyen”, bir kamu kurumu adına çalışıyor ise “Uygulayıcı” ve Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü (TODAİE) üyesi ise “TODAİE” ve son olarak bu kurumlardan herhangi biri ile ilişkisi yoksa “Sivil” olarak sınıflandırılmıştır. Ancak araştırmada 2018 yılında kapatılan TODAİE’nin üyeleri de akademisyen olarak sayılmıştır.

Tablo 2: AİD’deki Makalelerdeki İlk Yazarların Mensubiyeti

Mensubu olduğu yer	1990-1999		2000-2009		2010-2019	
	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)
Akademisyen	172	53,4	210	73,8	212	84,8
TODAİE*	91	29,1	53	19,0	14	5,6
Uygulayıcı	51	16,3	20	7,2	18	7,2
Sivil	4	1,2	-	-	6	2,4
Toplam	318	100,0	283	100,0	250	100,0

N:851, ki-kare (*chi square*): 23,590 (p: 0,000)

Yapılan *ki-kare bağımsızlık testi* sonucuna göre yazar mensubiyetleri ile farklı dönemler arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. Yani, yazar mensubiyetlerinin oranları yıllara göre değişiklik göstermiştir. Tablo 2’deki verilere göre, ilk yazarı uygulayıcı olan makalelerin oranı 1990-1999 yılları arasında %16,3 iken bu oran daha sonra %7,2’ye kadar gerilemiştir. 2010-2019 yılları arasında ise ilk yazarı akademisyen (TODAİE ile birlikte) olan makaleler önceki iki döneme göre artış göstererek %90,4’e ulaşmıştır. Benzer bir şekilde Eskişehir Anadolu Üniversitesi İİBF

dergisini inceleyen Yılmazel (2019), Atatürk Üniversitesi İİBF dergisini inceleyen Polat vd. (2013), *bilig* dergisini inceleyen Al vd. (2010) da makalelerin çoğunlukla akademisyenler tarafından yazıldığı sonucuna ulaşmışlardır. Araştırmada elde edilen sonuçlar Amerika'daki ve dünyadaki durum ile benzerlik göstermektedir. ABD'de 2000-2003 yılları arasında PAR dergisinde yazılan makalelerin %88'inin çoğunlukla akademisyenlere ait olduğunu görülmüştür (Kellough ve Pitts, 2005). Bu durumun önemli bir nedeni bu dergilerin giderek daha çok uzmanlık ve teknik bilgilere sahip araştırmaları tercih etmeleridir. Aynı durum; Tayvan (Hung vd., 2012), Rusya (Sanina vd., 2016) ve Güney Kore'deki (Moon vd., 2013) kamu yönetimi dergilerine yönelik yapılan araştırmalarda da gözlenmiştir.

Makalelerin büyük çoğunluğunun akademisyenler tarafından yazılmasının, teori ve uygulama arasındaki "potansiyel kopukluk ya da uçurum" olarak adlandırılabilir olumsuz bir duruma işaret ettiği söylenebilir. Daha fazla kullanılabilir bilgi (*usable knowledge*) üretmek akademisyenler ile uygulayıcıların birlikte çalışmasına bağlıdır. Uygulayıcıların kamu yönetimi dergilerine neden daha az katkıda buldukları sorusuna verilebilecek basit bir cevap yoktur. Kamu yönetimi araştırma alanının hem kapsam hem uzmanlaşma hem de araştırma yöntemleri açısından karmaşık hale gelmesi sonucunda 20. yüzyılın sonu ile 21. yüzyılın başlarında bu alan önemli ölçüde gelişmiştir. Bu sonucunda muhtemelen uygulayıcılar da kamu yönetimi araştırmalarına yabancılaşmış olabilirler (Raadschelders ve Lee, 2011).

TODAİE üyeleri tarafından AİD'de yayınlanan makale sayısındaki düşüş bu araştırmanın diğer bulgularından biridir. Bunun temel nedenleri arasında yeni kurulan üniversitelerdeki kamu yönetimi bölümü ve dolayısıyla bu alanda araştırma yapan akademisyen sayılarının artması, SSCI'de taranmaya başlaması nedeniyle AİD'e artan ilgi ve TODAİE'nin kapatılması gibi gelişmeler sayılabilir. Özellikle, 9 Temmuz 2018 tarihli, 703 sayılı Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile TODAİE kapatılmış ve üyeleri diğer üniversitelere dağıtılmış ve AİD'in yönetimi de Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi'ne devredilmiştir. Son olarak, AİD'e en çok Ankara Üniversitesi ile Hacettepe Üniversitesi başta olmak üzere Ankara'daki üniversiteler katkı sağlamışlardır. Örneğin, 1990-2000 yılları arasında AİD'deki makalelerin %20'si bu üniversitelere mensup yazarlar tarafından yazılmıştır. Ancak, üniversite sayılarının artışı ve kamu yönetimi bölümlerinin çoğalmasıyla farklı şehir ve bölümlerin katkıları da artmıştır.

Tablo 3: AİD'deki Ortak/Tek Yazarlı Makalelerin İlk Yazarlarının Akademik Dereceleri

İlk Yazarın Akademik Derecesi	1990-1999		2000-2009		2010-2019	
	Makale sayısı	Oran (%)	Makale Sayısı	Oran (%)	Makale Sayısı	Oran (%)
Araştırma/Öğretim Görevlisi	69	24,4	69	26,1	15	6,3
Doktor Öğretim Üyesi	52	18,4	107	40,5	135	56,3
Doçent	90	31,8	49	18,6	61	25,4
Profesör	72	25,4	39	14,8	29	12,1
Toplam	283	100,0	264	100,0	240	100,0

N:787, ki-kare (*chi square*): 106,545 (p: 0,000)

Yapılan *ki-kare bağımsızlık testi* sonucuna göre ortak/tek yazarlı makalelerin ilk yazarlarının akademik dereceleri ile farklı dönemler arasında anlamlı bir ilişki gözlenmiştir. Buna göre, ilk 10 yıllık dönemde AİD'e yapılan en büyük katkının %31,8 ile doçentler tarafından yapıldığı gözlenmiştir. Bu oran ikinci 10 yıllık dönemde %18,6'ya düşse de son dönemde bu oran artarak %25,4 olmuştur. Benzer bir şekilde, Yılmazel (2019) Anadolu Üniversitesi İİBF dergisinde 1965-2004 yılları arasında yayınlanan makale yazarlarının en çok doçent olduğunu bulmuştur. Bu araştırmada, AİD'de profesörler tarafından yazılan makalelerin oranının ise zamanla %25'ten ve

%12,1'e düştüğü gözlenmiştir. Araştırma görevlileri ve öğretim görevlileri tarafından yazılan makalelerin oranı ise ikinci dönemde kısmi bir artış gösterse de bu oran son dönemde ciddi anlamda düşerek %6,3'e gerilemiştir. Son olarak, doktor öğretim üyeleri (eski adıyla Yardımcı Doçent) tarafından yazılan makalelerin oranı ise ilk dönemde %18,4 oranıyla diğer akademisyenlere göre en düşük düzeydeyken bu oran son dönemde %56,3'e yükselerek diğerlerine göre en yüksek düzeye ulaşmıştır. Benzer bir şekilde, Çelikkaya (2020) da DergiPark veri tabanında yer alan 40 farklı üniversitenin İİBF dergilerinde 1977-2018 yılları arasında yayınlanan "bölgesel kalkınma" konulu 103 makalenin %70'inin doktor öğretim üyeleri tarafından yazıldığını tespit etmiştir. Türkiye'de doktor öğretim üyelerinin yayınlarındaki makalelerin oranlarındaki artışın nedeninin YÖK'ün (Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı) 2000 yılında değişiklik yaptığı doçentliğe yükselme şartlarıyla alakalı olduğu söylenebilir. Çünkü AİD, Türkiye'de yayınlanan ve SSCI'de taranan önemli bir siyaset bilimi ve kamu yönetimi dergisi olduğu için doçentlik başvurusu için yüksek puan getirmektedir (Önder ve Brower, 2013). Ayrıca bazı üniversitelerin SSCI indeksli yayına sahip olmayı atanma şartı olarak kullanmaya başlaması nedeniyle dergide yayın yapmaya yönelik ilgi daha da artmıştır. Diğer taraftan, Tayvan'daki 5 kamu yönetimi dergisinde 1996-2007 yılları arasında yayınlanmış 192 makaleyi araştırma konusu, metodoloji kullanımı ve yazarın genel özellikleri bakımından inceleyen Hung vd. (2012) de bu makalelerin %27'sinin öğrenci ve mezunlar, %25,6'sının doktor öğretim üyeleri, %24'ünün doçentler ve %12,6'sının profesörler tarafından yazıldığını belirlemiştir. Öğrenci ve mezunların bu kadar fazla yayın yapmaları gerçekten dikkat çekilmesi gereken önemli bir husustur. Türkiye'de de kamu yönetimi alanlarındaki öğrencilerin bilimsel yayın yapabilecek kapasiteye ulaşmalarının sağlanması için gerekli politikalar izlenebilir.

Tablo 4: AİD'deki Makalelerdeki Mali Destek Durumu

Mali Destek Durumu	1990-1999		2000-2009		2010-2019	
	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)
Mali destek alan	3	0,9	3	1,1	4	1,6
Mali destek almayan	315	99,1	285	98,9	246	98,4
Toplam	318	100,0	283	100,0	250	100,0

N:851, ki-kare (*chi square*): 2,498 (p: 0,645)

Makalelerin mali destek veren projelerden üretilmesi hem uygulamayla ilintisi hem de nitelikli veriye dayanması bakımından önemlidir. Aslında TÜBİTAK dâhil birçok kurum projeleri kabul ederken proje çıktısı olarak saygın yerlerde yayın yapmayı şart koşmaktadır. AİD'de her üç dönemde de mali destek alan makalelerin oranının çok düşük düzeyde olduğu görülmüştür. Mali desteğin bu kadar düşük olmasının kamu yönetimi yayınları bağlamında; proje çağrılarının ve teşvik edilen alanlarda çalışmalarının yapılmadığı, gerçek ve güncel sorunlardan uzak kalındığı gibi çok önemli sıkıntıların olduğuna işaret etmektedir. Projelerin daha çok veriye odaklı olmasına karşın kamu yönetimi çalışmalarının veriyle zayıf ilintili olması sonucunda bu çalışmalara yönelik proje yapılamaması ve/veya yapılsa dahi bu projelerin kabul edilmiyor olması bu durumun nedenleri arasında olabilir. Diğer taraftan, Perry ve Kraemer (1986) yaptıkları araştırma sonucunda 1975-1984 yılları arasında Amerika'daki PAR'da yayınlanan makalelerin %20'sinin mali destek aldığını bulmuşlardır. Yine benzer bir şekilde, Houston ve Delevan (1990: 676) Amerika'da 1988'de mali destek alan makalelerin oranını yaklaşık %13 olarak bulmuşlardır. Son olarak, başka bir araştırma da Amerika'daki PAR dergisinde 1996-1999 yılları arasında yayınlanmış 95 makalenin %15'inin dış kaynaklardan sağlanan destek sonucunda yazıldığı ortaya koyulmuştur (Brintnall, 1999: 158). Türkiye'deki çoğu kamu yönetimi

araştırması kendi kendini finanse eden (*self-funded*) araştırmalardır ki bu durumun kamu yönetimi disiplinlerinin kendilerine özgü araştırma alanları olarak gelişmelerine bir engel olduğu düşünülebilir. Perry ve Kremer'in (1986) de belirttikleri gibi mali kaynaklar olmadan kamu yönetimi alanında yeterince araştırma yapılması mümkün olmayabilir.

3.2. AİD'deki Makalelerin Temel Araştırma Alanları

Berkman (1987: 24-25) yaptığı araştırmada 1967-1987 yılları arasında AİD'deki makalelerin %70'inin konusunun doğrudan kamu yönetimi araştırma alanı ile ilgili olduğunu bulmuştur. Bu çalışmada ise *ki-kare bağımsızlık testi* sonucuna göre makalelerin araştırma alanları ile farklı dönemler arasında anlamlı bir ilişki gözlenmemiştir.

Tablo 5: AİD'deki Makalelerin Araştırma Alanları

Konu Alanı	1990-1999		2000-2009		2010-2019	
	Makale Sayısı	Oran (%)	Makale Sayısı	Oran (%)	Makale Sayısı	Oran (%)
Kamu Yönetimi	206	64,7	191	67,4	156	62,4
İlişkili Disiplin	112	35,3	91	32,6	94	37,6
Toplam	318	100,0	283	100,0	250	100,0

N:851, ki-kare (*chi square*): 2,498 (p: 0,317)

Tablo 5'e göre her üç dönemde de makalelerin yaklaşık %80'inin konusunun doğrudan kamu yönetimi ile ilgili olduğu görülmüştür. Ancak ilişkili disiplin oranı da küçümsenemeyecek düzeydedir. Bu sebeple, AİD'in dikkat çeken başka bir özelliği de yayınlanan makalelerin önemli bir kısmının kamu yönetimi alanı dışında ancak bu alanlarla ilişkili disiplinlerden olmasıdır. Bu durumun nedeninin, başlarda çok disiplinli dağınık akademik yapıya sahip olan kamu yönetimi alanının ortaya çıkış aşamasından beri ana disiplinleri sentezleyen ve birleştiren alanlar olarak tasvir edilmelerinden kaynaklandığı söylenebilir (Lasswell, 1970). Yayınlanan makale sayısı düzenli bir şekilde düşse de kamu yönetimi ile ilişkili disiplinlerden gelen makalelerin araştırma alanlarının oranları üç dönemde de benzer kalmıştır.

Farklı bilimsel dergilerde yayınlanan makalelerinin kapsadığı konuları incelemek için yaygın olarak kabul edilebilir bir plan tasarlamak kolay bir iş değildir (Raadschelders ve Lee, 2011). Terry (2005) Amerika'daki PAR dergisindeki 2000-2005 yılları arasında yayınlanan 350 makaleyi incelemiş ve bu makaleleri 30 konu başlığına ayırmıştır. Lan ve Anders (2000) ise kamu yönetimi konularını 11'e bölmüştür. Bu çalışmada ise Türkiye'deki araştırmacıların odaklandığı siyaset bilimi temel alanı ve kamu yönetimi alt dallarının AİD makaleleri içindeki oranları incelenmiştir.

Tablo 6: AİD'deki Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Alanlarını İçeren Makalelerin Oranları

Çalışma alanları	1990-1999		2000-2009		2010-2019	
	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)
<u>Siyaset Bilimi</u>	38	15,6	37	16,2	46	22,8
Örgüt ve Yönetim Teorisi	72	29,5	111	48,7	74	36,6
Kamu Politikası	21	8,6	25	11,0	22	10,9
Personel Yönetimi	31	12,7	13	5,7	18	8,9
Maliye ve Bütçe	8	3,3	13	5,7	22	10,9
Kentleşme, Çevre ve Yerel Yönetimler	41	16,8	15	6,6	15	7,4
İdare ve Anayasa Hukuku	33	13,5	14	6,1	5	2,5
Toplam	244	100,0	228	100,0	202	100,0

N:553, ki-kare (*chi square*): 79,873 (p: 0,000)

Yapılan analiz sonucunda, siyaset bilimi ve kamu yönetimi çalışma alanlarını içeren makalelerin oranları ile farklı dönemlerin birbirlerinden bağımsız olmadıkları görülmüştür. Yani yıllara göre bu alanları içeren makalelerin alanlarının oranları değişiklik göstermiştir. AİD’de her üç dönemde de siyaset bilimi çalışma alanlarını içeren makalelerin oranı az da olsa artmıştır. Diğer taraftan kamu yönetimi çalışma alanlarından örgüt ve yönetim teorilerinin en çok araştırma yapılan alanlar olduğu görülmektedir. Ayrıca, idare ve anayasa hukuku, kentleşme, çevre ve yerel yönetimler gibi kamu yönetimi çalışma alanlarındaki makalelerin oranlarının azaldığı gözlenmiştir. Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi’nin kurulması ile AİD’deki makalelerin buraya yönlendirilmesi de bunda rol oynamış olabilir. Benzer bir şekilde ABD’de 2000-2005 yılları arasında PAR dergisinde yayınlanan makalelerde en çok araştırma yapılan alanlar yönetim teorileri, karşılaştırmalı kamu yönetimi ve yönetişim gibi alanlar olmuştur (Terry, 2005). Benzer alanların Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerde biraz gecikmeli olarak yayıldığı söylenebilir. Bu temel eğilim, Türkiye’deki kamu yönetimi çalışmalarındaki temel araştırma konuları ve baskın paradigmlar için de geçerli olduğu söylenebilir. Buna örnek olarak Yeni Kamu İşletmeciliği ve Yönetişim paradigmları önce Batılı ülkelerde ortaya çıkıp belli zaman sonra Türkiye’de incelenmeye başlaması gösterilebilir.

Tablo 7: AİD’deki Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Dışı Alanları İçeren Makalelerin Oranları

Çalışma Konuları	1990-1999		2000-2009		2010-2019	
	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)
Sosyoloji	27	36,5	14	25,5	22	45,8
Hukuk	17	23,0	17	30,9	15	31,3
İşletme	17	23,0	9	16,4	3	6,3
Psikoloji	-	-	-	-	7	14,6
Diğer	13	17,5	15	27,2	1	2,0
Toplam	74	100,0	55	100,0	48	100,0

N:298, ki-kare (chi square): 39,899 (p: 0,000)

Araştırma kapsamında yapılan *ki-kare bağımsızlık testi* sonucunda siyaset bilimi ve kamu yönetimi dışındaki alanları içeren makalelerin oranları ile farklı dönemler arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. AİD’de kamu yönetimi dışı alanlarında yazılan makaleler arasında en çok makale hukuk ve sosyoloji alanlarında en az ise psikoloji ve işletme alanlarında yazılmıştır. Özellikle işletme alanında yazılan makalelerin oranı %23’ten (1990-1999) %6,3’e (2009-2019) kadar gerilemiştir. Buna ek olarak, ilk iki dönemde psikoloji alanında yazılan makale olmamasına rağmen son 10 yıllık süre içinde psikoloji (%14,6) AİD’de yer alan konulardan biri olmuştur.

TODAİE’nin 2018 yılında kapatılmasıyla birlikte AİD Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi’ne devredilmiştir. Bu çalışmada 2019 yılında yayınlanan makaleler dâhil edildiği için 2020 yılındaki 4 sayıda ve 2021 yılındaki ilk sayıda yayınlanan 27 makale kesin yargılara varmadan kısaca değerlendirilebilir. Çünkü yeni bir eğilimin ortaya çıkıp çıkmadığını tespit edebilmek için daha uzun bir dönemin analiz edilmesi gerekmektedir. Yine de dergi yönetiminin değişmesinden sonra yayınlanan 27 makale incelendiğinde bu makalelerin 4 tanesinin kamu yönetimi (tarihsel bağlamda), 12 tanesinin siyaset felsefesi, 3 tanesinin uluslararası ilişkiler ve 2 tanesinin ise iktisat alanıyla ilgili olduğu görülmüştür. Geriye kalan makaleler ise 1’er tane olacak şekilde metodoloji, anayasa, sanat tarihi, sosyoloji, halkla ilişkiler/iletişim ve çevre ile ilgilidir. Dolayısıyla yeni bir dergi yönetimi ile yayın hayatına devam etmekte olan AİD’de siyaset bilimi alanındaki makalelerde bir artış olduğu, buna karşın kamu yönetimi makalelerinde bir azalma olduğu gözlenmiştir. 1990-2019 yılları arasında yayınlanan 850 makaleye bakıldığında

kamu yönetimi makalelerinin oranı %65 düzeyindeyken, siyaset bilimi makalelerinin oranı yaklaşık %20 düzeyindedir. Kamu yönetimi ile siyaset bilimi makalelerinin oranlarının zamanla nasıl bir eğilim göstereceği önümüzdeki yıllarda yapılacak yeni bilimsel araştırmalarla daha iyi gözlenebilir.

3.3. AİD'deki Makalelerin Genel Yaklaşımları

AİD'deki makalelerin genel yaklaşımlarını anlamak için "Makalelerin genel yaklaşımları nelerdir?", "Makalelerin amaçları yasa özeti ve yorum mu, literatür taraması mı yoksa ampirik çalışma mı yapmaktır?" ve "Makalelerde temel araştırma yöntemi, araştırma tasarımı ve kuram geliştirme var mıdır?" soruları incelenmiştir.

Tablo 8: AİD'deki Makalelerin Genel Yaklaşımları

Amaç	1990-1999		2000-2009		2010-2019	
	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)
Literatür Taraması	243	76,4	230	81,3	190	76,0
Ampirik Çalışma (Araştırma Tasarımı)	42	13,2	38	13,4	55	22,0
Yasa Özeti ve Yorum	33	10,4	15	5,3	5	2,0
Toplam	318	100,0	283	100,0	250	100,0

N:851, ki-kare (*chi square*): 25,384 (p: 0,000)

Araştırma bulguları, kamu yönetimi makalelerinin çoğunluğunun literatür taraması olduğunu gösteren önceki çalışmaların bulgularıyla benzerlik göstermektedir. Buna karşın, makalelerin genel yaklaşımlarında dönemsel olarak bazı farklılıklar yaşandığı belirlenmiştir. Örneğin, son yıllarda yasa özeti ve yorumlarda düşüş yaşanırken ampirik çalışmaların sayısında önemli bir artış olduğu gözlenmiştir. Literatür taraması şeklinde yürütülen makalelerin oranı ise ikinci dönemde %81 düzeyine yükselse de sonrasında bu oran %76 düzeyine gerilemiştir. Buna rağmen, sadece literatür taraması şeklindeki çalışmalar dünyadaki tanınmış dergilere göre hala çok yüksek bir düzeydedir.

Akademisyenler farklı amaçlara ulaşmak ve sorularına cevap bulmak için çeşitli araştırma yöntemlerini kullanmakta ve bilimsel araştırmalar yapmaktadırlar. Ampirik araştırmalarda nitel ve nicel yöntemlerin kullanımı araştırma sorusuna ve araştırmanın doğasına göre farklılaşabilmektedir. Buna karşın, Türkiye'de kamu yönetimi çalışmalarında nitel ve nicel yöntemlerin yerine literatür taramasının daha çok tercih edildiği gözlenmiştir. Örneğin, AİD'de 2010-2019 yılları arasında yayınlanan nicel makalelerin oranı (%22), 1975-1984 yılları arasında Amerika'daki PAR'da (Perry ve Kraemer, 1986: 220) yayınlanan nicel makalelerin oranından (yaklaşık %50) daha azdır. Güncel duruma bakıldığında Önder ve Nyadera'nın (2021) ABD'deki dört kamu yönetimi dergisinde (*Administrative Science Quarterly*, *Journal of Public Administration Research and Theory*, *PAR*, *Journal of Policy Analysis and Management*) 2010-2019 yayınlanan nicel makalelerin oranının %86,7'ye ulaştığını tespit etmişlerdir. Dolayısıyla Türkiye'deki nicel makale oranı ile ABD'deki nicel makale oranı arasındaki farkın iyice açıldığı görülmektedir. Kamu yönetimi alanının etkili bir disiplin olabilmesi ve yeni kuram geliştirilebilmesi için hem nitel hem de nicel yöntemlerle elde edilen ampirik bulguların ortaya koyulması önem arz etmektedir. Çünkü kamu yönetimi ve ilişkili alanlardaki araştırmalarda nitel veya nicel veriye dayalı yöntemlerin kullanımının yetersiz olması nitelikli araştırmaları ve alandaki bilgi üretiminin gelişimini engelleyebilir (Gill ve Meier 2000: 157).

Tablo 9: ABD'deki Kamu Yönetimi Makalelerinin Genel Yaklaşımları (2000-2019)

Amaç	2000-2019	
	Makale sayısı	Oran (%)
Ampirik Çalışma (Araştırma Tasarımı)	2.374	84,65
Literatür Taraması	354	12,6
Diğer	71	2,5
Toplam	2.799	100,0

Kaynak: Önder ve Nyadera (2021)

Tablo 9'da görüldüğü gibi, Önder ve Nyadera (2021)'nin yaptığı araştırmada Amerika'daki en çok bilinen ve sıralamadaki en iyi kamu yönetimi dergilerinde 2000-2019 yılları arasında yayınlanan makalelerin büyük çoğunluğunun teorik ve metodolojik açıdan bilimsel standartlara uygun olarak yürütüldüğü, bu makalelerin yaklaşım %85'inin analitik bilgiyi destekleyen ampirik makaleler oldukları görülmektedir. Örneğin, Lan ve Anders (2000) 1993-1995 yılları arasında kamu yönetimi alanında yayınlanan makalelerin %68,4'ünün ampirik olduğunu ve geri kalan %31,6'sının ise literatür taraması şeklinde olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Ayrıca, Pitts ve Fernandez (2009) Kamu Yönetimi Araştırma Derneği konferanslarında 2001, 2003 ve 2005 sunulan 188 makaleyi araştırma alanları ve kullanılan metodolojik yöntemler bakımından incelemiş ve ampirik çalışmaların yazarlar için daha fazla tercih edildiği sonucuna varmışlardır.

Tablo 10: ABD'deki Kamu Yönetimi Makalelerinde Kullanılan Araştırma Yöntemleri

Yöntemler	2000-2019	
	Makale Sayısı	Oran (%)
Nicel Yöntem	1.112	46,8
Gelişmiş Nicel yöntem	672	28,3
Nitel Yöntem	401	16,9
Gelişmiş Nitel Yöntem	81	3,4
Çoklu/Karma Yöntem	108	4,5
Toplam	2.374	100,0

Kaynak: Önder ve Nyadera (2021)

Tablo 10'a göre ABD'de yayınlanan ampirik makalelerin büyük çoğunluğunun nicel yani; vaka ve olayların objektifleştirildiği, gözlemlendiği, ölçülebildiği ve sayısal olarak ifade edildiği çalışmalar olduğu söylenebilir. Örneğin, Pitts ve Fernandez (2009: 405), ağırlıklı olarak Kuzey ABD kamu yönetimi literatürünü inceleyerek nicel yöntemlerin ve hipotezlerin kamu yönetimi araştırmacıları için bir norm haline geldiği sonucuna ulaşmışlardır. Diğer taraftan, Groeneveld vd. (2014)'ye göre nitel araştırmalar nispeten keşfedilmemiş alanlarla ilgili teori geliştirmede önemli rol oynayabilir. Ancak, Riccucci'ye (2010) göre nicel araştırmalar doğası gereği daha sistematik olduğundan bu araştırmaların kamu yönetimi alanının ayrı bilim dalı olarak gelişmesine katkı sağlayarak hipotez test edilmesine ve ölçümlerin doğrulanmasına daha fazla imkân vermesi muhtemeldir. Genel olarak, nicel yöntemlerin üstünlüğü iddiasında bulunmak doğru olmayabilir. Buna ek olarak, araştırmalarda düşük kaliteli nicel yöntemlerin benimsenmesi ciddi bir tehlikedir ve bu durum üçüncü dünya yönetiminin (*third world administration*) genel bilimsel gelişimini engelleyen bir "yalınayak ampirizm" (*barefoot empirism*) vakasına yol açmaktadır (Jreisat, 2005; Peters, 1994). Aynı riskin Türkiye'deki kamu yönetimi çalışmaları için de geçerli olduğu söylenebilir. Çünkü bu çalışmadaki bulguların da ortaya koyduğu gibi Türkiye'deki araştırmalarda genel olarak basit nicel ve nitel yöntemlerden faydalanılmakta ve gelişmiş yöntemlerden kaçınılmakta veya bu yöntemler bilinmemektedir.

Tablo 11: AİD'deki Makalelerde Araştırma Tasarımı Kullanım Durumu

	1990-1999		2000-2009		2010-2019	
	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)
Yok	280	88,1	249	88,0	195	78,0
Var	38	11,9	34	12,0	5	22,0
Toplam	318	100,0	283	100,0	250	100,0

N:851, ki-kare (*chi square*): 13,962 (p: 0,001)

Araştırma tasarımı, elde edilen sonuçların güvenilirliği üzerinde önemli bir etkiye sahip olan ve çalışmanın farklı bileşenlerinin, kuram ile uygulamanın, kavramsallaştırma ile işlemselleştirmenin tutarlı ve mantıklı bir şekilde bütünleştirilmesini sağlayan strateji olarak yorumlanabilir. Bu araştırmada yapılan *ki-kare bağımsızlık testi* sonucunda araştırma tasarımı kullanma durumu ile farklı dönemler arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. Türkiye'deki araştırmaların çok azında araştırma tasarımı olsa da son yıllarda araştırma tasarımı kullanılan makalelerin oranında bir artış yaşanmaktadır. Buna rağmen araştırma tasarımı bulunmayan çalışmaların oranı (%78) araştırma tasarımı bulunanların oranından (%22) hemen hemen dört kat daha fazladır. Bu durum, araştırmaların bilimsellikleri açısından ciddi soru işaretlerine yol açmaktadır.

Tablo 12: AİD'deki Makalelerde Kuram Geliştirme Durumu

	1990-1999		2000-2009		2010-2019	
	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)
Yok	305	95,9	276	97,5	232	92,8
Var	13	4,1	7	2,5	18	7,2
Toplam	318	100,0	283	100,0	250	100,0

N:851, ki-kare (*chi square*): 7,121 (p: 0,028)

Genel tanımıyla kuram geliştirme, önceki kuramlar ışığında ve kavramsallaştırma düzeyinden başlayarak verilerin araştırma süresi boyunca sistematik bir şekilde toplanması ve analiz edilmesi anlamına gelir ve araştırmadaki teorik bilgilerden yeni bir kuram üretilir (Strauss ve Corbin, 1998). Ayrıca kuram geliştirme, olayların ve durumların anlaşılması için sistematik bir yol sunar ve bir sorunu tanımlamak ve onu değiştirmek için plan yapılmasını mümkün kılar. Kuram inşa etme kamu yönetimi alanını geliştirme, bu alanın ayrı bir disiplin olarak olgunlaşmasına katkıda bulunma ve sadece pratikte değil, aynı zamanda akademik anlamda da bu alanın var olmasını sağlama açısından oldukça önemlidir.

Literatürdeki araştırmalara göre Türkiye'de son yıllarda veri analizine dayanarak kuram geliştirmeye çalışan ampirik makalelerin oranında az da olsa bir artış yaşanmaktadır (Çelikkaya, 2020; Polat, 2020). Benzer bir şekilde, bu çalışmada Türkiye'deki araştırmaların çok azında kuram/teori geliştirildiği görülmektedir (Tablo 12). Bu durumun nedenlerinin anlaşılabilmesi için Türkiye'de kamu yönetimi ve ilgili alanlarda yayın yapan İİBF ve sosyal bilimler enstitüsü dergileri gibi diğer bilimsel dergilerin güncel durumlarının incelenmesi faydalı olacaktır.

3.4. AİD'deki Makalelerde Kullanılan İstatistiksel Yöntemler

Makalelerin hangi istatistiksel yöntemleri kullandıklarını anlamak için "Makalelerde ne tür istatistiksel yöntemler kullanılmaktadır?" ve "Makaleler ne tür verilere ve analiz birimine sahiptirler?" soruları incelenmiştir. Makalelerde kullanılan yöntemler, veri türleri ve analiz birimleri gibi bilgiler incelenerek tablolar düzenlenmiştir. Yapılan incelemelerde, çoğu makalede istatistiksel yöntemlerin, veri türlerinin ve analiz birimlerinin açıkça tanımlanmadığı görülmüştür. Ayrıca, verilerin çoğunlukla çapraz tablolamalardaki tanımlayıcı veya mantıksal

argümanlarını destekleyici bir şekilde kullandıkları görülmüştür. Bu nedenle bu makaleler deney öncesi, deneysel veya yarı deneysel gibi yöntemlerle karşılaştırılmamıştır.

Tablo 13: AİD'deki Makalelerde Kullanılan İstatistiksel Yöntemler

Yöntem	1990-1999		2000-2009		2010-2019	
	Makale Sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)
YOK	251	78,9	227	80,2	195	78,0
Basit İstatistik (<i>t</i> testi, çarpaz tablo vb.)	61	19,2	43	15,2	15	6,0
Gelişmiş İstatistik (regresyon, DEA vb.)	6	1,9	13	4,6	40	16,0
Toplam	318	100,0	283	100,0	250	100,0

N:851, ki-kare (*chi square*): 61,480 (p: 0,000)

Ki-kare bağımsızlık testi sonucunda, istatistiksel yöntem kullanma durumu ile farklı dönemler arasında anlamlı ilişki olduğu belirlenmiştir. Çünkü istatistiksel yöntem kullanma durumu yıllara göre değişiklik göstermiştir. Tablo 13'te görüldüğü gibi her üç dönemde de gelişmiş istatistiksel yöntem kullanan makale oranının bu yöntemleri kullanmayan makalelere göre genel olarak düşük olmakla birlikte yıllara göre arttığı görülmüştür. Bu yöntemler arasında basit yöntemlerin oranının düşmesi ve gelişmiş yöntemlerin kullanma oranının artması önemli bir gelişmedir. Buna rağmen istatistiksel yöntem kullanılan makalelerin oranı hala çok düşüktür. Örneğin, AİD'de 1990-2019 yılları arasında istatistiksel yöntemlerin kullanıldığı makale oranı düşük olmakla birlikte özellikle son 10 yıllık dönemde *t testi*, çarpaz tablo gibi basit yöntemler yerine regresyon ya da ANOVA gibi gelişmiş yöntemler daha çok tercih edilmiştir. Buna rağmen, yapay zekâ gibi teknolojilerin geliştiği günümüzde, yeni teknolojilerin ve yöntemlerin kamu yönetimi alanını nasıl etkileyeceğinin araştırıldığı bir ortamda (Önder ve Saygılı, 2018) gelişmiş istatistiksel yöntemlerin hâlâ bu kadar çok az kullanılması konusunun üzerinde önemle durulmalıdır. Günümüzde, nedensellik ilişkisini ortaya koyan basit istatistiksel yöntemlerin ötesinde daha gelişmiş analiz yöntemlerine ihtiyaç bulunmaktadır. Örneğin, çok kriterli karar alma yöntemleri olarak bilinen analiz yöntemleri (PROMETHEE, SAW, TOPSIS vb.) sayesinde araştırmacılar farklı yöntemler arasındaki en iyi yöntemi seçerek mevcut sorunlara çözüm arayabilirler (Baydaş ve Eren, 2021). Böylece kamu yönetimi politikalarına yönelik olarak karar-vericiler için daha etkili çözümler üretilebilir. Yurtdışındaki örneklere bakıldığında, Gulrajani ve Mooley (2011) Kuzey Amerika ve Avrupa'daki 10 ayrı dergide 1996, 1999, 2002, 2005 ve 2008 yıllarında yayınlanan makaleleri incelemişlerdir. Bu dergilerdeki özellikle kamu yönetimi, kalkınma yönetimi (*development administration*) ve karşılaştırmalı kamu yönetimi gibi üç ayrı alt disiplini içeren 295 makale istatistiksel yöntem açısından analiz edilmiştir. Makalelerin %11,5'inin gelişmiş nicel yöntemlerden, %17'sinin ise basit istatistiksel yöntemlerden faydalandığı görülmüştür. Buna rağmen, istatistiksel yöntem kullanan makalelerin oranlarının bu yöntemleri kullanmayan makalelerin oranlarına göre düşük olduğu ortaya koyulmuştur.

Tablo 14: AİD'deki Makalelerde Kullanılan Veri Türleri

Veri	1990-1999		2000-2009		2010-2019	
	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)
Yok	240	75,5	239	84,5	182	77,7
Birincil veri	38	11,9	16	15,2	38	10,8
İkincil veri	40	2,6	28	12,0	30	11,5
Toplam	318	100,0	283	100,0	250	100,0

N:851, ki-kare (*chi square*): 15,445 (p: 0,004)

Yapılan *ki-kare bağımsızlık testi* sonucunda makalelerde kullanılan veri türleri ile farklı dönemler arasında anlamlı ilişki olduğu gözlenmiştir. Veri ile çalışılan ve istatistiksel yöntem kullanılan az sayıdaki makalede birincil ve ikincil veri kullanımı oranları ilk 10 yıllık dönem haricinde birbirine yakın düzeyde seyretmiştir. Veri kullanım oranları genel olarak veri kullanılmayan makalelerin oranlarına göre her üç dönemde de düşük kalmıştır. Benzer bir şekilde, Berkman (1987: 31), 1968-1987 döneminde AİD’de yayımlanan makalelerin yalnızca %10’unun birincil veri kullandığını bulmuştur. Buna karşın, ilk 10 yıllık dönem (1990-1999) göz önüne alındığında Türkiye’deki kamu yönetimi araştırmalarında anket, mülakat ya da herhangi bir kuruma ait belgeler gibi ikincil veri kullanımında ilerlemeler kaydedildiği görülmüştür.

Birincil veri elde etmek araştırmacılar için bazen zor olabileceği için bu durumlarda ikincil kaynaklardan faydalanmak araştırmacılar açısından daha kolay ve mümkün olabilir. Ancak, ülkemizdeki resmî kurumların sahip oldukları verileri araştırmacılarla paylaşma konusunda ne kadar istekli oldukları araştırılması gereken önemli bir konudur. Çünkü çoğu araştırmacı, bu verilerin erişilebilir ve şeffaf olmadığını düşünmektedir. Diğer taraftan, anketlerin en çok tercih edilen birincil veri oluşturma yöntemi olduğu da görülmektedir. ABD örneğine bakıldığında Groneveld vd. (2014) 4 ayrı kamu yönetimi dergisinde 2001-2010 yılları arasında yayımlanmış 1.605 makale arasından nitel yöntemlerle çalışılmış 469 makaleyi incelemiştir. Groneveld vd. (2014), birincil veri ile çalışan makalelerin oranını %47,5, ikincil veri için %44,8 ve her iki veri türüyle çalışılmış makale oranını %7,7 olarak bulmuştur. Böylece, Türkiye’deki durumdan farklı olarak Amerika’da birincil ve ikincil veri kullanımı konusunda bir denge olduğu söylenebilir.

Tablo 15: AİD’deki Makalelerin Analiz Birimleri

Birim	1990-1999		2000-2009		2010-2019	
	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)	Makale sayısı	Oran (%)
Yok	278	87,4	265	93,6	196	78,4
Birey	33	10,4	17	6,0	25	10,0
Örgüt	6	1,9	-	-	13	5,2
Coğrafi (Şehir/Ülke vb.)	1	0,3	1	0,4	7	2,8
Yıl	-	-	-	-	9	1,1
Toplam	318	100,0	283	100,0	250	100,0

N:851, ki-kare (*chi square*): 56,601 (p: 0,000)

Yapılan *ki-kare bağımsızlık testi* sonucunda makalelerin analiz birimleri ile farklı dönemler arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. Tablo 15’teki verilere göre makalelerin büyük çoğunluğunda “birey”, öncelikli analiz birimi olarak kullanılmıştır. Analiz birimi olarak bireylerin lehine artan bir eğilim olması, bu analiz biriminin davranışsal yaklaşımları benimseyen kamu yönetimi teorilerini test etmek için daha uygun olmasından kaynaklanmaktadır. Bireyden sonra sırası ile en çok analiz birimi olarak şehir/ülke ve yıl analiz birimleri kullanılmıştır. Buna karşın, her 3 dönemde de analiz birimi kullanan makale oranı artış gösterse de bu oran hala düşük düzeyde seyretmektedir. Önceki tablolardaki verilere paralel olarak araştırma tekniği kullanan makale oranı ile analiz birimi kullanan makale oranı örtüşmektedir. Ancak, AİD’deki makalelerin yaklaşık %80’inin herhangi bir istatistiksel tekniğe, analiz birimine, birincil ya da ikincil veriye ve araştırma tasarımına sahip olmaması bu makalelerin bilimsellikleri konusunda soru işaretlerine yol açmaktadır. Kamu yönetimi disiplininin önemli araştırma alanı olarak gelişmesi için bu alandaki araştırmacıların metodolojik açıdan daha kaliteli bilimsel çalışmalar yapmaları büyük önem arz etmektedir.

4. Sonuç ve Öneriler

Kamu yönetimi alanının gelişmesi için ilgili araştırmalarda uygun metodolojinin kullanılması, disiplinler arası yaklaşım ve farklı yazarlar arasındaki iş birliği (akademisyen ve uygulayıcılar) gibi hususlara dikkat edilmesi gerekmektedir. Daha doğru ve güvenilir bilgi üretmenin yolu bilimsel yöntemleri bilip bu yöntemlerin en uygun şekilde kullanımına bağlıdır. Gelişmekte olan ülkeler için en kritik konulardan birisi de araştırmacılarının o ülkenin koşullarına uygun bilimsel bilgi birikimi yapıp yapmadıklarıdır (Wu vd., 2013). Bu nedenle bu araştırmada Türkiye’deki kamu yönetimi araştırmalarının bilimsel bilgi birikimi sağlayıp sağlamadığının ortaya koyulabilmesi için bu alanda makalelerin bilimselliklerine yönelik araştırma yapılmıştır. Bu doğrultuda; makalelerin eğilimleri, kullandıkları bilimsel yöntemler ve alanlarına yaptıkları katkı açısından incelenerek makalelerinin yıllara göre nasıl bir gelişim gösterdikleri ortaya koyulmuştur. Araştırma bulgularına göre, Türkiye’deki kamu yönetimi araştırmalarının nitelik, nicelik ve metodolojik olarak ilerleme kaydettiği ancak ABD ve diğer gelişmiş ülkelerdeki çalışmaların hala gerisinde kaldıkları söylenebilir. Buna karşın, Türkiye’deki kamu yönetimi araştırmalarının genel eğilimi Rusya ve Çin dışındaki diğer Asya ülkelerindeki duruma benzer bir görünüm arz etmektedir. Diğer bir ifadeyle, Türkiye ve benzer ülkelerde daha çok literatür taraması çalışmalar yaygın iken ABD, Avrupa ve Çin gibi ülkelerde nitel ve nicel verilere dayalı bilgi üreten çalışmalar yaygındır. Bu nedenle, Türkiye’deki kamu yönetimi alanının etkili bir şekilde gelişebilmesi için aşağıda yer alan politika önerileri sunulmuş ve gelecekteki araştırmalara yönelik tavsiyelerde bulunulmuştur:

Kamu yönetimi makaleleri, diğer Batılı ülkelerde olduğu gibi büyük ölçüde akademisyenler tarafından yazılmaktadır. Ancak, kamu yönetimi hem çalışma hem de uygulama alanıdır. Özellikle politika ve sistem transferi üzerine kurulu gelişmekte olan ülke kamu yönetimlerinin kendi özgün uygulamalarını geliştirebilmeleri için daha çok uygulayıcı tecrübesine ihtiyaç bulunmaktadır. Uygulayıcıların yer almadığı ve temel metodolojik kriterlerin bulunmadığı akademik araştırmaların ülke yönetiminde karşılaşılan sorunları çözmeye yönelik bilgi birikimine imkân verip veremeyeceği şüphelidir.

AİD’de disiplinler arası ve çok yazarlı makale oranları gelişmiş ülkelerdeki oranlara göre düşük düzeydedir. Buna karşın, AİD’de çok yazarlı makale sayısı artma eğilimine girmiştir. Bu durum kamu yönetimi alanına katkı sunacağı için disiplinler arası ve üç ve üzeri yazarlı makalelerin daha fazla desteklenmesi, uygulayıcılar ve farklı disiplinlerden gelen yazarlar arasındaki iş birliğinin artırılması gerekmektedir. Ne var ki AİD, üçten fazla yazarlı makalelerin başvurusunu kabul etmemektedir. Ancak, farklı disiplinlerden akademisyenlerin, uygulayıcıların ve sivil araştırmacıların bir araya gelerek “disiplinler arası” kaliteli ve kapsamlı bilimsel araştırmalar yapmaları gerekmektedir. Corley ve Sabharwal’ın (2010: 627) da belirttiği gibi kamu yönetimi araştırmalarında iş birliği sadece arzu edilen değil aynı zamanda gerekli olanıdır. Çünkü tek bir kişinin araştırmayı bitirmek için gerekli olan tüm becerilere sahip olması çok nadirdir.

Ülkemizde sadece öğretim elemanları ve üyeleri değil aynı zamanda kamu yönetimi bölümünde eğitim gören lisans/lisansüstü öğrencilerin ve bu alandan mezun olanların da kaliteli bilimsel yayın yapmaları teşvik edilmelidir. Son zamanlarda, hemen hemen bütün üniversitelerde yeni yönetmeliklerle lisansüstü öğrencilere mezun olabilmeleri için akademik bir faaliyet (bildiri sunma, makale ve kitap yazma, sergi vb.) yapma zorunluluğu getirilmesi önemli bir gelişmedir. Bu kapsamda, bu öğrencilerin nitelikli akademik faaliyetler üretmeleri için gereken bilimsel altyapıya sahip olabilmeleri için YÖK tarafından özellikle “Bilimsel

Araştırma Yöntemleri ve Etik” gibi dersler daha etkin bir hale getirilmeli, bunun gibi yöntem derslerinin sayısı artırılmalı ve öğrencilerin ders çıktısı olarak yayın yapmaları desteklenmelidir. Böylece, geleceğin akademisyenleri olan bu öğrenciler, akademik hayatlarına başlamadan önce araştırma yeteneklerini geliştirme ve gösterme fırsatlarına sahip olacaklardır. Ancak mevcut durumda, AİD’de yayın yapan öğrenciler genelde ortak yazarlardır ve bunların sayıları yok denecek kadar azdır.

Araştırmacılar, yaptıkları bilimsel araştırmalar için kurumsal ve finansal desteğe sahip olabilmelidirler. Çünkü makalelerin mali destek veren projelerden üretilmesi hem uygulamayla ilintisi hem de nitelikli veriye dayanması bakımından önemlidir. Bunun için üniversitelerdeki fakültelerin ve bilimsel proje birimlerinin bütçeleri ve bilimsel faaliyetleri destekleme politikalarının yeniden düzenlenmesi gerekmektedir. Aynı şekilde, üniversite dışı akademik vakıfların, ilgili kamu kurumlarının (TUBİTAK, YÖK vb.) ve araştırma enstitülerinin de bilimsel araştırmalara yönelik mali destek sağlamaları önem arz etmektedir. AİD’de mali destek alan makale oranının bu kadar düşük olmasının kamu yönetimi yayınları bağlamında; proje çağrılarının ve teşvik edilen alanlarda çalışmalarının yapılmadığı, gerçek ve güncel sorunlardan uzak kaldığı gibi çok önemli sıkıntıların olduğuna işaret etmektedir. Projelerin daha çok veriye odaklı olmasına karşın kamu yönetimi çalışmalarının veriyle zayıf ilintili olması sonucunda bu çalışmalara yönelik proje yapılamaması ve/veya yapılsa dahi bu proje başvurularının kabul edilmemesi bu durumun nedenleri arasında olabilir. Bu kapsamda, kurum ve kuruluşların proje destek çağrılarını arttırmaları ve konu çeşitliğini sağlamaları sonucunda mali destek alan bilimsel araştırmaların sayısı arttırılabilir.

Kamu yönetimi alanının çok boyutlu ve disiplinler arası olması sebebiyle bu alanla ilişkili farklı disiplinlerden araştırmalar da bilimsel dergiler tarafından değerlendirmeye alınmalıdır. Bunun için kamu yönetimi dergilerinin hakemleri, editörleri, yayın ve danışma kurulları disiplinler arası bir anlayışla yeniden düzenlenebilir.

AİD’deki makalelerin büyük çoğunluğunda literatür taraması, analiz ve kavram geliştirmeye odaklandığı görülmüştür. Ancak ampirik olan, kuram geliştiren veya hipotez test eden araştırmaların oranı son 10 yılda %22’ye ulaşsa da mevcut durum yeterli değildir. Bu nedenle, nitel çalışmaların yanı sıra nicel çalışmaları da içeren ampirik çalışmaların teşvik edilmesi önem arz etmektedir. Böylece; hipotez test etme, bilimsel veri kullanma, araştırma tasarımı ve analiz yöntemi kullanma, objektiflik düzeyini arttırma ve kuram geliştirme konularında gelişme sağlanacaktır. AİD’deki makalelerin %78’inde herhangi bir istatistiksel yöntem kullanılmamıştır. Ayrıca yöntem olarak genelde basit istatistiksel analiz yöntemler kullanılmıştır. Ancak son zamanlarda istatistiksel yöntem kullanılmayan makale oranı hala yüksek olsa da gelişmiş istatistiksel yöntem kullanan makalelerin oranı %1,9’dan %16’lara kadar yükselmiştir. Türkiye’deki kamu yönetimi dergilerinde metodolojiye daha fazla vurgu yapılarak nitel ya da nicel yöntem fark etmeksizin kuram test etme amacıyla daha araçsal, uygun ve gelişmiş nitel, nicel veya karma yöntemlere dayalı ampirik araştırma yöntemlerinin kullanılması teşvik edilmelidir.

Kamu kurumları, doğruluk ve güvenilirlik düzeyi yüksek olan mevcut veri kaynaklarını (ikincil veri) araştırmacıların kullanımına açarak bilimsel kaliteyi ve araştırmayı geliştirebilirler. Aynı zamanda, araştırmacılar da kullandıkları verilerin doğruluklarını ve araştırılan konuya yönelik olduklarını göstermek için çalışmalarında geçerlilik ve güvenilirlik testlerini yapmaları önem arz etmektedir. Böylece, daha güvenilir ve geçerli sonuçlar elde edileceği için kamu yönetimi alanına bilimsel olarak daha fazla katkı sağlanacaktır.

bilig dergisi örneğinde olduğu gibi Türkiye'deki diğer dergilerin de İngilizce yayınları desteklemeleri halinde bu dergilerin tanınırlıkları, etki faktörleri ve yabancı kaynakların bu dergilerdeki makalelere yaptıkları atıf sayıları da artacaktır. AİD yayın kurulunun da bu konuya yönelik yeni politikalar geliştirmeleri önem arz etmektedir. Ayrıca, sadece AİD'de değil diğer dergilerdeki makalelerin de elektronik ortama taşınmasının ilgili disiplinlere katkı sağlayacağı Polat vd. (2013) ile Sevinç ve Zeren (2015) gibi araştırmacılar tarafından da kanıtlanmıştır.

Bu çalışmada; atıf sayılarıyla ilgili veriler, yazarların coğrafi konumları, alanları ve cinsiyetleri, ilk yazar dışındaki yazarların bilgileri gibi özellikler araştırma kapsamı dışında tutulmuştur. Buna ek olarak, bu çalışmada nitel ve nicel yöntemlerin ayrıntılı olarak incelenmemesi araştırmanın kısıtlılıklarındandır. Ayrıca, ABD ile Türkiye karşılaştırılsa da Türkiye ile benzer ülkelerdeki genel eğilimin karşılaştırması yapılmamıştır. Dolayısıyla, gelecekteki çalışmalar bu kısıtları dikkate alarak bu araştırmada incelenmeyen yönleri inceleyebilir ve kullanılmayan yeni yöntem ve tekniklerden (network, dijital teknoloji, yapay zekâ, büyük veri vb. analizler) faydalanarak kamu yönetimi alanındaki bibliyometrik çalışmaları geliştirebilirler.

Sonuç olarak, Türkiye'deki kamu yönetimi çalışmalarının daha kaliteli ve bilimsel hale getirilmesi için yukarıda belirtilen politika önerilerinin ve tavsiyelerin uygulanması önem arz etmektedir. Bunun için sadece araştırmacıların değil öğrencilerin, dergi yöneticilerinin, hakemlerinin, editörlerin, yayın kurullarının, ders hocalarının ve ilgili kurum ve kuruluşların aynı anda faaliyete geçmesi gerekmektedir. Bu durum uzun zaman alacak olsa da kısa vadede araştırmacılar gelişmiş nitel ve nicel yöntemleri doğru metodoloji ile harmanlayarak bireysel olarak çalışmalar yapabilir, dergi yönetimleri bu tarz bilimsel çalışmalara daha çok önem verebilir, öğrencilerin kaliteli bilimsel yayınlar (tez, makale, bildiri ve kitap vb.) yapmaları danışmanlar, bölüm, fakülte ve enstitü kurulları tarafından desteklenebilir. Buna ek olarak, dergi yönetimleri mevcut yayın politikalarını bilimsel yeterlilik, sadece akademisyen değil uygulayıcı, öğrenci ve diğer araştırmacıların da yayın yapabilmeleri konuları açısından yeniden gözden geçirebilirler. Ayrıca, kamu kurumları sahip oldukları veri kaynaklarını daha şeffaf ve erişilebilir hale getirebilirler. Son olarak, mali destek sağlayıcı kamu ve kamu dışı kurum ve kuruluşlar bilimsel araştırmaları destekleme konusunda daha esnek, kapsayıcı ve etkili politikalar izlemelidirler.

Kaynakça

- Adams, W. C.; Infeld, D. L.; Minnichelli, L. F.; Ruddell, M. W. Ruddell (2014), "Policy Journal Trends and Tensions: JPAM and PSJ", *Policy Studies Journal*, Vol.42, No.1: 118-137.
- Adams, G. B.; White, J. D. (1994), "Dissertation Research in Public Administration and Cognate Field: An Assessment of Methods and Quality", *Public Administration Review*, Vol.54: 565-576.
- Al, U., İ. Soydal; Yalçın, H. (2010), "Bibliyometrik özellikleri açısından Bilig'in değerlendirilmesi", *Bilig*, C.55: 1-20.
- Ayhan, E.; Önder, M. (2017), "Yeni Kamu Hizmeti Yaklaşımı: Yönetişime Açılan Bir Kapı", *Gazi İktisat ve İşletme Dergisi*, C.3, S.2: 19-48.
- Baydaş, M.; Eren, T. (2021), "Finansal Performans Ölçümünde ÇKKV Yöntem Seçimi Problemine Objektif Bir Yaklaşım: Borsa İstanbul'da Bir Uygulama", *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, C.16, S.3: 664-687.
- Behn, R. D. (1995), "The Big Questions of Public Management", *Public Administration Review*, Vol.55, No.4: 313-324.
- Berkman, A. Ü. (1987), "Amme İdaresi Dergisi'nde Yayınlanan Makaleler ve Türk Yönetim Bilimi", *Amme İdaresi Dergisi*, C.20, S.4: 19-42.
- Brintnall, M. (1999), "Research Funding Issues for Public Administration", *Journal of Public Affairs Education*, Vol.5, No.2: 157-162.
- Callahan, R. F. (2001), "Challenges of (Dis) Connectedness in the 'Big Questions' Methodologies in Public Administration", *Public Administration Review*, Vol.61, No.4: 493-499.
- Cameron, R. (2013), "The State of Public Administration as an Academic Field in South Africa", *Politikon*, Vol.40, No.3: 565-583.
- Corley, E. A.; Sabharwal, M. (2010), "Scholarly Collaboration and Productivity Patterns in Public Administration: Analysing Recent Trends", *Public Administration*, Vol.88, No.3: 627-648.
- Çelikkaya, S. (2020), "Dergipark Veri Tabanında Yer Alan İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergilerindeki Bölgesel Kalkınma Makaleleri Üzerine Bir İnceleme", *Akademik Araştırmalar ve Çalışmalar Dergisi*, C.12, S.22: 27-44.
- Denhardt, J.V.; Denhardt, R.B. (2000), "The New Public Service: Serving, Not Steering", *Public Administration Review*, Vol.60, No.6: 549-559.
- Denhardt, R. B., & Catlaw, T. J. (2014). *Theories of public organization*. Cengage Learning.
- Demir, H.; Erigüç, G. (2018), "Bibliyometrik Bir Analiz İle Yönetim Düşünce Sisteminin İncelenmesi", *İş ve İnsan Dergisi*, C.5, S.2: 91-114.
- Forrer, J.; Kee, J.E.; Gabriel, S. (2007), "Not Your Father's Public Administration", *Journal of Public Affairs Education*, Vol.13, No.2: 265-280.
- Forrester, J.P. (1996), "Public Administration Productivity: An Assessment of Faculty in PA Programs", *Administration and Society*, Vol.27, No.4: 537-66.
- Fisher, B. S.; Cobane, C.; Vander Ven, T.; Cullen, F.T. (1998), "How Many Authors Does It Take to Publish an Article?", *PS: Political Science & Politics*, Vol.31, No.4: 847-56.
- Gill, J.; Meier, K.J. (2000), "Public Administration Research and Practice: A Methodological Manifesto", *Journal of Public Administration Research and Theory*, Vol.10, No.1: 157-199.
- Golembiewski, R. T. (1977), *Public Administration as a Developing Discipline, Part I: Perspectives on Past and Present*, New York: Marcel Dekker.
- Green, K.; Wamsley, G. L.; Keller, L.F. (1993), "Reconstituting Profession of Public Administration", *Public Administration Review*, Vol.53, No.6: 516-524.

Groeneveld, S.; Tummers, L.; Bronkhorst, B.; Ashikali, T.; Thiel, S.V. (2014), "Quantitative Methods in Public Administration: Their Use and Development Through Time", *International Public Management Journal*, Vol.18, No.1: 61-86.

Gulick, L.; Urwick, L. (Eds.) (1937), *Papers on the Science of Administration*, New York: Institute of Public Administration.

Gulrajani, N.; Moloney, K. (2011), "Globalizing Public Administration: Today's Research and Tomorrow's Agenda", *Public Administration Review*, Vol.72, No.1: 78-86.

Henry, N. (1995), *Public Administration and Public Affairs*, New Jersey: Prentice Hall.

Houston, D. J.; Delevan, S.M. (1990), "Public Administration Research: An Assessment of Journal Publications", *Public Administration Review*, Vol.50, No.6: 674-681.

Hung, L. C.; Yu, C.; Lin, M.W.; Su, Y.C. (2012), "Assessing Public Policy Research in Taiwan: An Analysis of Journal Publications: 1996–2007", *Journal of Comparative Policy Analysis: Research and Practice*, Vol.14, No.5: 431-448.

Jreisat, J. (2005), "Comparative Public Administration is Back in, Prudently", *Public Administration Review*, Vol.65, No.2: 231-242.

Kellough, J. E.; Pitts, D. W. (2005), "Who Contributes to Public Administration Review? Examining the Characteristics of Authors Who Submit Manuscripts to the Journal?", *Public Administration Review*, Vol.65, No.1: 3-7.

Köylü, M.; Önder, M. (2017). Başkanlık Sistemi ve Türk Kamu Yönetiminde Profesyonel Kent Yöneticiliğinin Uygulanabilirliği, *Strategic Public Management Journal*, 83-100

Kumar, R. (2005), *Research Methodology*, 2nd Ed., London: Sage Publication.

Lan, Z. Y.; Anders, K.K. (2000). "A Paradigmatic View of Contemporary Public Administration Research: An Empirical Test". *Administration & Society*, Vol.32, No.2: 138-165.

Lasswell, H. D. (1970), "The Emerging Conception of the Policy Sciences", *Policy Sciences*, V.1, N.1: 3-14.

Moon, M. J.; Kim, G.; Lee, M. J. (2013), "Korean Public Administration Research 1999-2009: Research Themes, Methodologies, and Scholarship", *The American Review of Public Administration*, Vol.44, No.2: 151-167.

Neuman, W. L. (2014), *Social Research Methods: Qualitative and Quantitative Approaches*, 7th Ed., Edinburg: Pearson Education Limited.

Osborne, D.; Gaebler, T. (1992), *Reinventing Government: How The Entrepreneurial Spirit Is Transforming The Public Sector*, New York, N.Y: Plume.

Önder, M.; Nyadera, I. (2021), "The Trends in Public Administration Scholarship During The New Millennium", *International Journal of Public Administration*, (Yayın Aşamasındadır). Preprint: Researchgate.

Önder, M.; Gündoğdu, P.; Ayhan, E. (2019), "Türk Kamu Yönetimi Araştırmalarında Metodoloji Kullanımı", *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, C.1: 105-122.

Önder, M.; Saygılı, H. (2018), "Yapay Zekâ ve Kamu Yönetimine Yansımaları", *Türk İdare Dergisi*, C.90, S.487: 629-669.

Önder, M. (2017), "Mevzuat Yapımında Düzenleyici Etki Analizi ve Uygulama Sorunları", *Türk İdare Dergisi*, C.89, S.485: 771-812.

Önder, M.; Brower, R. S. (2013), "Public Administration Theory, Research, and Teaching: How Does Turkish Public Administration Differ?", *Journal of Public Affairs and Education*, Vol.19, No.1: 117-139.

Öngel, E. (1983), *A Research Guide*, Ankara: Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi Basımevi.

Özer, M. A.; Önen, S. M. (2020), *Yönetim PODSCORB*, Ankara: Gazi Kitabevi.

Peters, B. G. (1994), "Theory and Methodology in The Study of Comparative Public Administration", *Comparative Public Management: Putting US Public Policy And Implementation in Context*, Westport, (Ed. R. Baker), CT: Praeger.

Perry, J. L.; Kraemer, K.L. (1986), "Research Methodology in the Public Administration Review: 1975-1984", *Public Administration Review*, Vol.46: 215-226.

Pitts, D. W.; Fernandez, S. (2009), "The State of Public Management Research: An Analysis of Scope and Methodology", *International Public Management Journal*, Vol.12: 399-420.

Polat, S. (2020), "Sosyoekonomi Dergisinde Yayımlanan Makalelerin Bibliyometrik Analizi: 2005-2019 Dönemi", *Sosyoekonomi Dergisi*, C.28, S.45: 281-300.

Polat, C.; Sağlam, M.; Sarı, T. (2013), "Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi'nin Bibliyometrik Analizi", *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, C.27, S.2: 273-288.

Pritchard, A. (1969), "Statistical bibliography or bibliometrics?", *Journal of Documentation*, V.25: 348-9.

Raadschelders, J. C. N.; Lee, K. H. (2011), "Trends in the Study of Public Administration: Empirical and Qualitative Observations from 'Public Administration Review', 2000-2009", *Public Administration Review*, Vol.71, No.1: 19-33.

Riccucci, N. (2010), *Public Administration: Traditions of Inquiry and Philosophies of Knowledge*, Washington, DC: Georgetown University Press.

Sanina, A.; Balashov, A.; Kaysarova, V. (2016), "Public Administration Research in Contemporary Russia: An Analysis of Journal Publications, 2010-2014", *International Journal of Public Administration*, Vol:40, No.12: 1036-1049.

Sevinç, E.; Zeren, E. (2015), "SSCI Kapsamındaki Dergilerin Kamu Yönetimi Alanına Katkısı Üzerine Bir Değerlendirme", *Optimum Ekonomi ve Yönetim Bilimleri Dergisi*, C:2, S.2: 65-82.

Spicer, M. W. (1998), "The Science of Administration, The Founders, and Theories of Political Association", *International Journal of Public Administration*, Vol.21, No.2-4: 299-321.

Stallings, R. A.; Ferris, J. A. (1988), "Public Administration Research: Work in PAR, 1940-1984", *Public Administration Review*, Vol.48, No.1: 580-587.

Strauss, A.; Corbin, J. (1998), *Basics of Qualitative Research: Techniques and Procedures for Developing Grounded Theory*, 2nd Ed., Thousand Oaks, London, New Delhi: Sage Publications.

Terry, L. D. (2005), "Reflections and assessment: Public Administration Review, 2000-05", *Public Administration Review*, Vol.65: 643-645.

Üsdiken, B.; Pasadeos, Y. (1992), "Türkiye'de Yayımlanan Yönetimle İlgili Makalelerdeki Atıflar Üzerine Bir İnceleme", *Amme İdaresi Dergisi*, C.25, S.2: 107-134.

Üstüner, Y. (1992), *In Search of an Identity: Considerations on the Theory and the Discipline of Public Administration*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara: Orta Doğu Teknik Üniversitesi.

Yılmazel, Ö. (2019), "Anadolu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisinin Bibliyometrik Analizi", *Anadolu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, Vol.20, No.19: 1-13.

Zikmund, W. G. (1999). *Business Research Methods*, 5th Ed., NewYork: Drayden Press.

Waldo, D. (1968), "Public Administration", *The Journal of Politics*, Vol.30, No.2: 443-479.

Wright, B. E.; Manigault, L. J.; Black, T. R. (2004), "Quantitative Research Measurement in Public Administration: An Assessment of Journal Publications", *Administration & Society*, V.35, N.6: 747-64.

Wilson, W. (1887), "The Study of Administration", *Political Science Quarterly*, Vol.2, No.2: 197-222.

Wu, X., Y. He; Sun, M. T. (2013), "Public Administration Research In Mainland China And Taiwan: An Assessment Of Journal Publications, 1998-2008", *Public Administration*, Vol.91, No.2: 261-280.

Extended Summary

Bibliometric Analysis of Public Administration Scholarships in Turkey

As in all other scientific studies, researchers in the field of public administration seek answers to big questions in their own disciplines by using both qualitative and quantitative methods within the framework of previous scientific research and theories. The contribution of Turkish public administration research in producing qualified knowledge to the discipline relative to Western counterparts is a matter of debate. This study seeks explanations for the main question of "What is general trend of public administration studies in Turkey?" by firstly examining bibliometric studies in the literature. Then, 850 articles published within the last 30 years in the Public Administration Journal (AID), which is published in the Turkish language every three months and indexed in the Social Science Citation Index (SSCI) since 2007, are taken as sample. These articles were evaluated through content analysis in the context of "what" (research themes), "how" (methods), and "who" (authors) questions. The obtained data were divided into 10 years and analyzed by using a bibliometric analysis. The relationship between bibliometric indicators and different periods was analyzed with the chi-square test.

Research findings show that the overwhelming majority of the articles were written by single-author (90% in 1990-1999, 77.7% in 2000-2009, and 61% in 2010-2019); nonetheless, there was an increasing trend in multiple-authored articles. The majority of all authors were affiliated with academic institutions during 30 years (53% in 1990-1999; 73.8% in 1999-2009 and 85% 2009-2019), referring that practitioners were not active and has declining trend in contributing to the journal only by 16 percent in 1990-1999; and 7.2 percent during 1999-2019. Furthermore, there was an increasing trend in the articles published by the assistant professor (18.4% in 1990-1999, 40% in 1999-2009, and 56.3% in 2009-2019). By contrast, there was a decreasing trend in publishing articles among professors (25% in 1990-1999, 15% in 2000-2009, and 12.2% in 2009-2019).

Research themes, first, were divided into two titles: articles regarding public administration (64.7% in 1990-1999, 67.4% in 1999-2009, and 62.4% in 2009-2019), and those out of political science and public administration (23% in 1990-1999, 19% in 1999-2009 and 19.2% in 2010-2019). The diversity of research themes concerning public administration across 30 years was political science, organizational theory, public policy, personnel management, urbanization, local governance, and constitutional law. Turkey's most popular research theme was organizational theory (29.5% in 1990-1999, 48.7% in 1999-2009, and 36.6% in 2009-2019). On the other hand, the most rarely studied research theme was constitutional law during (13.5% in 1990-1999, 6.1% in 2000-2009, and 2.5% in 2009-2019). Additionally, topics from law in general has a declining trend. On the other hand, articles whose research themes were not public administration included the following themes; sociology, law, business administration, psychology. The most common research theme in Turkey was from sociology discipline, accounts for 36% in 1990-1999, 25% in 2000-2009, and 46% in 2009-2019, while the least common and showing decreasing trend was business administration.

This article also had a further look whether studies published in the Journal of Public Administration in Turkey obtained a fund from any institution, or not. It was seen that a small percentage of articles had funding, and the majority of them (98 percent) were self-funded. Also, most of the studies were found to be in the form of literature review (76% in 1990-1999, 81.3% in 2000-2009, and 76% in 2010-2019); theory development, theory testing by empirical data analysis, benefiting from qualitative and quantitative methods were accountable for 13.2% in 1990-1999, 13% in 1999-2009 and 22% in 2009-2019. This study further analyzed if studies published in the Journal of Public Administration tended to develop a theory. The study showed that less than 10% of studies developed theory during 30 years of period. As with empirical methods, the majority of articles published in public administration journals in Turkey did not involve the analysis of any data, either primary or secondary (75% in 1990-1999, 84% 1999-2009, and 78% in 2009- 2019). Studies reported on primary data were 12% in 1990-1999, 15% during 1999-2009, and 11% during 2009-2019. Also, the percentage of studies using secondary data was slightly more than 10%, except for 2.6% in 1990-1999.

This study has presented the general overview of public administration research in Turkey by assessing articles published in the Journal of Public Administration between 1990 and 2019. Reviewing the evolution process of Turkish public administration may help us better understand public administration's core concepts and tasks, the relationship between academia and practice, and the challenges we are facing. In order to gain further advancement, the Turkish public administration should emphasize the following points. In order to provide a link between theory and practice, the number of articles written by practitioners should be increased. Also, the collaboration between practitioners and academicians from different disciplines should be increased by supporting interdisciplinary articles in the Journal of Public Administration. The number of articles funded should be improved with the support of institutions and organizations, increasing their calls for projects and providing a variety of research topics. Furthermore, there should be a need to encourage empirical studies, including quantitative studies and qualitative studies, so as to make progress in testing hypotheses, using scientific data, research design, and analysis methods, which can increase the level of objectivity and developing theory.

Consequently, it was observed that the current situation of Public Administration articles in Turkey is not sufficient in terms of being scientific and contributions to their research areas compared to western countries, and recommendations are given in light of obtained findings.